DPN 6797

Title : मधुमालतीको कथा MADHUMĀLATTKO KATHĀ

Run. No. 7522 Cat. No. 5 Micro. No.

Subject कथा story Religion : Hindu / Bauddha

Language : Skt. / New. / Nep. / Skt.- New. / Maith.- New. / New.- Nep. /

Size in cms. 28 × 17.5 Folios 35 Lines (in a page) 20

Compl. / Incompl. Chapt. / act / Scribe / donor लक्ष्मीप्रसाद Laxmi Prasad.

Author / translator

Date: NS / SS / VS / KS 1962 Ruler / place बाबानानी बैद्य Baba Nani Baidya.

Script : New. / Dev. / Bhuj. / Ran. / Illus. :

Material : palmleaf / paper / thyasaphu / nepali

Condition : fine / damaged by worms, rats, water /

Beginning, colophon, post-colophon :

Beg. राग विरहिनी ॥राजमती कुमति जीके वसा परिरती...।

P. T. O.

ॐ नमः श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ अथ मधुमालतीको कथाहा लिषेते ॥ ॥

येक दिसमा येक वडो राजा रह्याछन्. तेस् राजाका ७ रानीबात जन भयाका सातैवती छोरी रह्या छन ॥

जिल्दामा - सम्वत् १९६२ साल् माघ २६ गतेमा दर्ता भयाको हो ॥ यो किताप भादगाउं टिवकछे योल् धाह्रेमाघ वस्ने वैद राज कान्तीप्रसादको हो ।

जिल्दामा (पछाडि) - ये पोस्तक् होषक भक्तापुर देसे टिपछछे तोल धाह्रे माघे वाशीते श्रि ३ द्वीजोत्तम श्री दयानाथ राजो र्‍हपाये तत् पुत्रो श्री लक्ष्मी प्रद (प्रसाद) ले होषीतम्. सीद्धती शुभम् ।

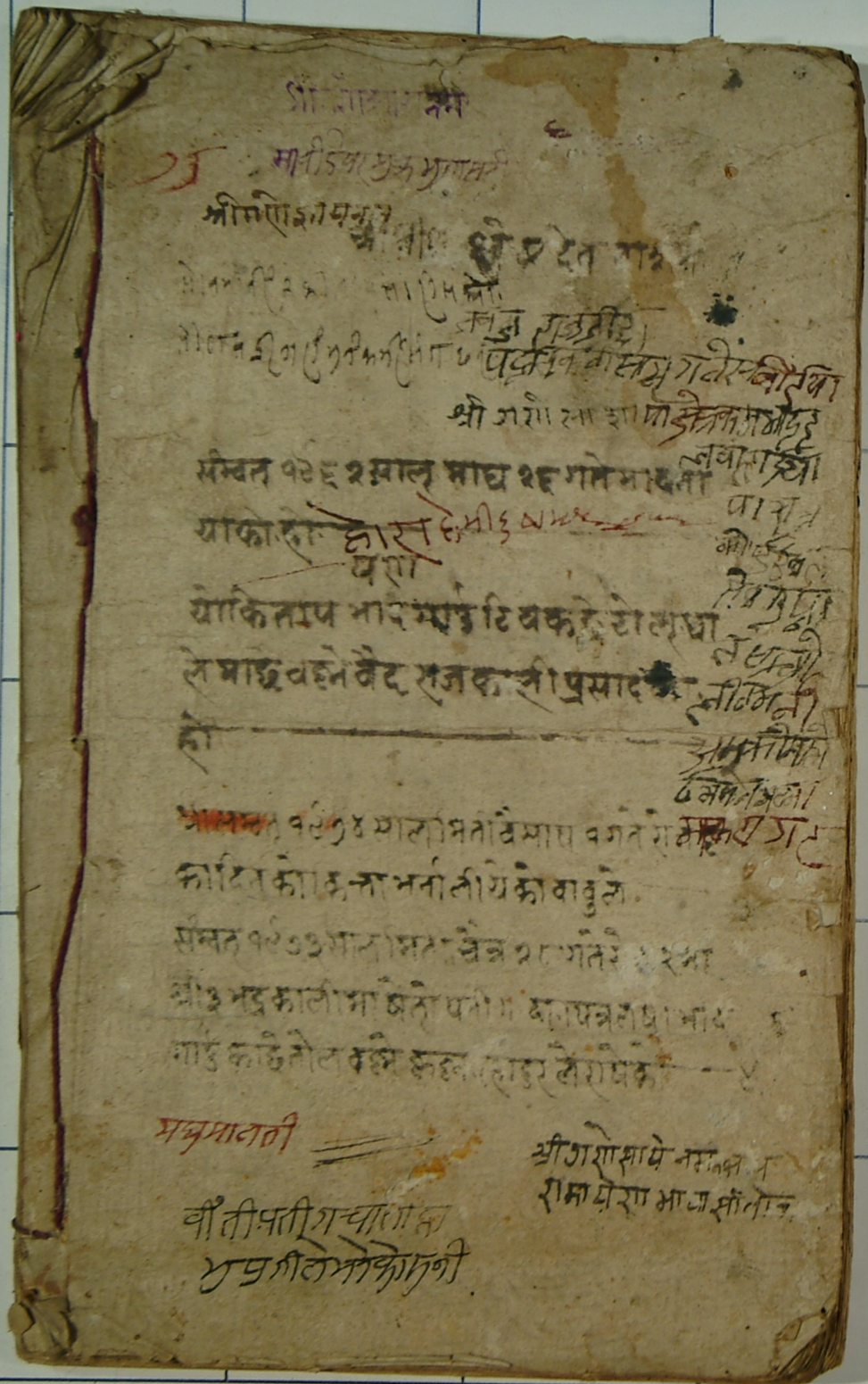

श्रीगणेशाय नमः

श्रीगणेशाय नमः

संवत १६२३ साल माघ २६ गते भाद्रवा

याकोदा

याकितरप भादमाहि दिवकरे दोलाधा

ले माघ वहने वेद राजकाशी प्रसाद

हो

संवत १६२४ साल मिती वैसाख वदि ९ गते

कार्तिक कोकुन्ना भर्ती लीये कोवाबुले

संवत १६२३ साल मिती चैत्र २ गते

श्री भद्रकाली भाकेतो पनी

गाई काढे तोल वधे कहन लाडर लेराषेके

मधुमालती

श्रीगणेशाय नमः

रामायण भाषा

वीतीपतीगच्छाचार्य

श्रीप्रभीलभोकोरणी

सुभ भवतु कल्याणं आरोग्यं धनसंपदः वर्धनं ॥ मम सत्रु
विनाशाय दिव्य ज्योतीनमोस्तुते ॥ श्रीराम ॥ ॥

MI if किताबको ॥ My.

राग ॥ विरहनी ॥ [redacted] ॥ राजमतीकुमतीजीकेवसायी
रती देखुवा राजमतीचा ॥ राजमतीभवीलसाकासीव
नेतेलोवुवाहयाव्या राजमतीचा ॥ १ ॥ हूयावेल
तधीथकुलीयावेलचीहीथकुवयालीयाराजम
तीचा ॥ तधीथकुयातायोडुचीधीथकुयाचुल्या
डु राजमतीयाविजकन्याडु ॥ [redacted] ॥ विजकन्यामडु
लजीविहायायेमयोवुवाहयाव्या राजमतीचा ॥
राजमतीभवीलसाकासीवनासीयेवुवाहेवुवाराज
मतीचा ॥ [redacted] ॥ तीसानेतियेकाग्रुजरातीपुयकारा
जमतीविहायानाव्या ॥ रवेंघोलाध्याकोटीघसव
नीजाहेटी राजमती भुलुभुलुटी ॥ हायेहायराज
मतीयागुथीजाग्रुकमलयासेवघेत भातोमडुल
॥ राजमतीकुमतीजिकेवसायीरनीहेवाराजमती
चा ॥ [redacted] ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

My heart holy

[redacted] ॥ अथ भवभावती
कोव थाहालिखते ॥ [redacted] एकदिसमा एक बेटा
जाह्याछे तेसरराजाका, रानीवातजन्मभयाका सांते
दनीदोरीरह्याछे त्याराजाकाहीनकाडीनेसीकार
खेलनेहलगरीरहेछे एकदीनत्याराजासिकार
खेलनजाईभनी मंत्रीसबभरभारादासेतसा
थमाली लावालसकर सबेवतोलाहाजासीफा
रखेलीजांदाजांदा एकसंघारवन्माप्युयाछेन
त्योवन्मावस्याकी एकदीकीनीराक्षसनिहो
त्याराजालाईदेखीकनकुस्वातारुलराजाला
ईभेटभनीहिंदिरह्याछेनकौनेजाकेलेपनी
राजासंगभेटनकुदा त्याराजालाईभेटगनी
लाईत्याराक्षसनीलेयकदीनसुनकामग
भेराजाकाफुलावाभावलगयारराजाफुल
वारीभाजांदादेख्याहैनहरराजाभंडनहेमभ
प्रजालोकहोयासनकोभगअसर्यासगदाखे
याचोभगलाईसमर्दुनुपहुभनीदुनीनाहद
लाईकारागरीतोभगलाईघेरादियाराजाउ
ग्यागईनचोभगजसकाफोजवारईभकीजालात
स्काजीईधनसकारहनेहभनीकुकमकुदाचोभ

गरेभन्नाबीचारगऱ्या मलाईभने निश्चये
सभाईहुसकनेछैन अवस्थ हुनीजाकाफौजवा
तउम्कीजाउभने हुनीजाकोपापमात्रलीनेभो
~~राजेका फौजवाट उमकी जाउभने हुनीया~~ ॥

राजेकाफौजवाट उमकीगइन् र राजामैंबीहुनीया
जोहुन्याम्गंकापछिपछिलागीलगाई जांदाजाडा
साइपरेछन् र तेसबेलामा भोकेजान सकन न
बाई आउछ भनी राजासँग हुनीया सबैलेबीन्तीगा
दी राजाभैछन् त्या म्गा ती मीहरूका फौजवाट
उम्को गयाको भया ती मीहरूका जीउ धेन सको
रहन्या थीयो अवती मीहुनीया हरू सबै फर्की घर
आई भनी राजाले सवालस्कर हुनीयाहरू सबैले
ई बीदादीयार हुनीयाहरू सबैले राजा सँगबी
बीदामागी आफ्ना २ घरफर्की गया ताल पछि राजा
र मंत्री २ जना मात्री सीकार बेली जांदा २ साँझ
अबेला भयेछ काहावास बसौं भनी राजाले आग्या
गर्दा मंत्रीबीन्ती गर्छन् हेमाहाराज यो थुलो रू
यमा चढ्नी हेर्दा जोत आगाको जोती देखीछ ताल
वास बसौला भनी मंत्री रू यमा चढ्नी हेर्दा येकथा
उमा आगाको ज्वाला देखीयोर न्या थाउमा रा
जामंत्री जांदा जाद शार मार मा पुग्पार हेर्दा ता
आगोमन्यो नाहां तेही देकीनी वय्य कोरहेछ मेस

दैकीनी पवन फेर्दा आगाको ज्वालादेखीदोरहेछ
पवन बाधडर आगोमर्दा रहेछ तेस्ताबीचमा रा
जा र मंत्रीले भनीन् हेवनवासीहो र राजाका
बीचमा हामी बीचमा पर्या हामीकाहां जाई काहां
बसो भनी आगाको ज्वाला हेरीहेरी कन तीम्रास
स्नमा आई पुग्यो तेस्ताबीचमा तीमीले आगामा
रीदीयो तेसानगर हामीलाई बस्नी वाली वास प
नी थानपनी देउ तीमीलाई बहुत धर्म होला भनी
भेडा तेसदेकीनीले भनीन् हे अहमी पापीछ्यास
मीले मर्दको भय हेर्नेछैन भनी बर्बली पाकोथो
ली दीबे बाह्र वर्ष पुग्नेथीयो येकदीनले तीमीहरू
आहा आई हाम्रो वर्त भेगरीदीयो अबहाम्रो
वर्तजत्ती भेगरीदीया पछि तीमीले मेरोमहसु
वा पुन्याई डीछो भन्या तीमीलाई वासपनीदीछु या
नुपनीदीछु होइन भन्य वास पनीदीं दैन वानुपनी
दीदैन भनी कंडो फर्काई नर त्योदेखदा राजा भैछ
हेवनवासीहो तीमीले भने बमोजीम गरीला के भै
छ भडा तीमीले मलाई बीवाह गरीलेजांनुपर्छ भै
छ लौ भनी वाचावाधी सके पछि वती वाली दीयार
बानुपीउनुदीयार राजार मंत्री ४।५ दीन मुकाम्ग
राई बीवाहको सराजाम तयार गरी राजाको र तेस
दैकीनी राक्षसनी को बीवाह गऱ्यार २।४ दीन भया
पछी अबहाम्रो घर जाउ भनी रानीलाई राजाले भंडा

रानीभेडर हेमाहाराज नेलेवीचीगन्याकोमा हजु
र लेमानीवक्तनुहुंछभन्या ममीछु मान्देन भनेमः
आउनुसकदैन भनीयोनीगर्दा राजालेमानोलाग
नीवाचागराई त्योदेकीनी रानीलेभेडीन हे माहा
राजहजुरका ७ रानी ७ दोराहरू समेत देस बाहि
र चपाई दीवक्तनु पर्छ भेडा लौ भनीं राजाले रानि
समेत लीराजामंत्री दुवैकुकुर सहीत भैफर्की
आमार आफ्ना दरबार पुग्यापछी नी ७ रानी
दोराहरुलाई देसवासीर चपाई आउ भनीरा
जाले मंत्रीलाई अघाउदा मंत्रीले हवस भनी
राजाका हुकुमाफक ७ रानी ७ साहेबज्यूहरु
लाई देस बाहीर चपाई आयार त्योदेकीनी
दर्बार मा आनन्द सीगनस्याय कदीन राजासी
कार बेलन गयाकाथीया तेस्तावीचमा ७
साहेबज्यूहरु आफ्ना पटीगीरी मागे भकु
डो बेलन गया हुंचर ध्याउवाठ हर्दा तेस्दैकीनी
रानीले देषीनर चपाउन पठायाका साहेबज्यूहरु
भनी थाहानपाई आफ्नामहमा भनीन बेस्तो उ
ठा संगवस्ने होइन भनी मंत्रा थानी कपालमा तेस्र
हाली अैना कीप्यूली पनीगीरी काढ्ने उमा वसी
सोरसीगार गर्नलागीन त्यो साहेबज्यूहरुले बेला
र साको भकुंडो उठेरमीकन त्योदेकीनी रानी का
काखमा पर्नगयेकनर जेठा चाहि साहेबज्यूले आ
मैः त्यो भकुंडो देउभनी मागन जयार त्योदेकीनी

क्याभनीनुलेन मलाई वीवाहगर्नेभयाछु नयहीन
भनी भेडा धन पापीनी भनी साँचे भाइलेभकुंडोछोरि
गया पछी देकीनी रानीले क्या थानीन भने अवश्नी
छोराहरु रह्याछन ईनीहरुलाई मार्नलाउनपर्या
तीनीहरुलाई मार्नलायेन भने अवस्य योकुराकह
ननूर मेरोफचीत होला भनी मन मा थानी दर्बार
मा ॐ प्यारो गरी कोठमा सबैशरणातमाउ थुप्रा
ईयेकदुई केटीहरुका हात पायुरमा ची कुनाका
नीमा बसीरहीन साजका बीचमा राजासीकार बाट
फर्की आफ्ना दरबार मा आई दरबार सबै थाउमा
अघारी भयाको देखी आसर्ज मानी सा धनला
ज्ञा हे रानी भारा के भयो कसो भयो जनाउनु हार
पात्र मात्री थुप्रको वनीपनी नवालेको वनी वाली
देउ हे रानी भनी योजन नाजार कुनामा वसीरहेन
दैकीनी रानीले भेडीन हे माहाराज हजुर कोघो
राहरुले दरबार मा आई सबै थाउमा हारपात
ले थुप्राई मलाई पनी हाती हाली सघीह रुको हातपा
खुरा भाची गयार रामीहरु सबै थली रहे काढ्नेम
त्लाई कुटपीट गरी मेरोपोसाक सबैफारीपनीदीया
हजुर काज्यूहुंडा मेरोयेस्तो हवालहुंनुपर्ने होइन
भनी दुयकोबभांन्नी रनार सबैवीनी गन्या मेरो
बा ता गरेको मा नी वक्तनु भया वनी पनी वानीयाने
सराजाम पनी नयारगर्दु भनी रानीले भेडा राजालेभा

नुंला भनी वा बागराई त्योदेकीनी रानीले भनी हु
जुरको ७ रानी ७ छोरा हरु लाई मार्न पठाई तीनी ह
रुका कलेजो मुतो ल्याई मलाई ब्याउ दीउ पछि भनीं र
राजाले तत्पर गरि मंत्रीलाई डाकी अहाइ र हे मंत्री
हाम्रा ७ रानी ७ छोरा हरु लाई मार्न लगाई तीनीह
रुका मुतो कलेजो ल्याई रानीलाई सो पी दीनु
भनी हुकुम गऱ्यार मंत्रीले राजाका हुकुम माफीक
७ रानी ७ साहेब ज्यू हरुलाई वन्मा लगी मार्न तयार
हुंदा ती ७ साहेब ज्यू हरुले मंत्री संग बीन्ती गरीन
हे मंत्री हाम्राजीयेका उधार हुने उपाय भयो दी
उपर दयाराखी वकतनु पछि भनी बीन्ती गर्दा मंत्रीभै
हर हे साहेब ज्यू उपकार ताछ्य तर उपकार गर्नु पछि
भन्या हजुर हरु सब बेस मुलुक छोरी बीराना मुलु
क मागे बसदेबी उपकार हुन आहा पस्या भनेरा
जाले मलाई बाकी राख्नेछैन तसर्थ हजुर हरु अर्के
मुलुक मागे राजमर्गहवस आहा मेलेजु कीजरी
राजालाई भन्नुहाई राखोला तर हजुर हरु कहाँ बेहो
राले बीराना मुलुक बाट आफ्ना मुलुक माफर्के
उपाये भने मउपाय दयाराख्नु पछि भंडा ल्यौ भनी ७ रानी
७ साहेब ज्यू हरुले रामीई पट कहुनाद्या राखी दा
प्राज्यू मंत्रीले बचाइ दीया भनी आफु आफु खुसी भै
मंत्रीसंग बीडा बाजी भै बीराना मुलुक मा गये ताहा
पछी मंत्रीले के चाल गरेछन भने १४ भोला भेडाल्या
ई कतीकन अरु मासु नही दयाई १४ गाना भाडा को
कलेजो मुतो ल्याई, रानीलाई दाखील गरी दीया तस

दैकी नी रानीले कलेजो मुतो भुनी खायेछन र अ
ब सबु मन्त्री भनी खुसी भै मोज मजा मोक आनं
द संग रह्या ताहा पछी मार रा लाग्या का ७ रानी ७
साहेब ज्यू हरु जांडा जाडा बीराना मुलुक मा पुग्या
छन र तेस्देस का सहर मा बेडा माहाजन बनीया
येक थीयो तेस बनीया का घर मा पाया राखी गया
हुन्छ राजन बनीया को हामी हरु लाई चार पहर ला
ई वास देउ भंडा बनीया भंडार हुन पर देसी हाति भी
हुन्छ का हो का बात भाया का हाजो हो तिमि हरु
का पराक्रम क्या हुन्छ क्या हुन्छ गर्दछौ भनी बनीया
ले स्वध्यार ७ भाई लो भनी हामी पछी मवार आयो
पुर्व दीसा जांडु भनी आया का हो हामी हरु मुसाफ
रीया हो हुन्छ हामी हरु का ७ आमा ७ भाई हरु छौ पराक्रम
भने ज्या का मुभया पनी हामी हरु लोत हैं गर्न सक्छ
छौ चाकरी बेल आया का हो भनी भंडा बनीया भंडार
तिमि हरु का भेन्छा सात्का कहीं तलफ चाहीछ भनी
सो थ्यार हाम्रो मेन्छा सात्का जनहि येक येक हजा
र रुपैंया चाहीछ भनी साहेब ज्यू हरुले भंडा बनीया
ले मदीछ भनी तीनी ७ भाई लाई बन्दोबस्त गरी राखी सी
न्यासी छा सरा जाम ल्याई तयार गरी दीया ईस्का भोली
पल्टो जगा जगा मा रुपैंया ई थाई हुन भनी सात भाई ला
ई सात तर्फ बताई पठाया ईनी हरु जगा जगा मा गो

असामीलाई सातै भाई ले यकै दीनु माला सोका वर
कोलहनाई थाई फाछ्या फुर्दी गीत्याई दै थीयाय
सै प्रकास संग भैकाडीनु कुंदा माहाजनको लहनाजा
तिहसवै ३ थाई सकया माहाजन पकुत सुसी भै भनीन
धनेर स्यावासीती भीहु ३ जना वकुत विर पराक्रमी
रह्याहो भनी तिनिहु कोदा माहा चुकी गरिडीया
र माहाजनले भनीनु अवभो लहना सवै कुतिभैस
क्या तिनिहु अवआफ्नो राजगा क्याहुगा भनी
विदाडीया ताहापछी ईनीहु ले जनही २ कुकु
रली सात भाई यकै दफागी सीका खेलन गया डीनु
को १२ मृग भाती ल्याई डीन्को २०१२ पंगोता मृग माहा
जनलाई डीई बाकीरहेका आफुहु ले खाने यस्तै प्र
कार सीगवार भैकातोहिरह्या माहाजनले पनी तिनि
हु लाई वकल दमीहा पनी बरावर दिई रहिथ्या फेरी
पछी सात भाई को सल्लाह गरी जनहि २ कुकाली
७ भाई सातै तफसीका खेलन जान लाग्दा भयीनु भा
ई हो जो अघी सीका वाट फर्कि आउछन् यहि सा
जवाता माप वकुत ७ भाई १४ कुकु यकै दफा भा
भै घाजानु पछ भनी वन्दोवस्त भी लाई यस्तै तिस
गवार भैकासीका खेली रहि रह्या यकदीनु को
छाभाई मधुकुमार राजा मधाती सुनको मृग सात
गोता निस्क्या राजाले कुलिडीया र कुकुरले लगा

गार्दा २ साहु पनी पग्यो र सातै गोता मृग सात स
मुद्र पार नस्यार स्योहरी राजाले मृग नस्या काथाई भा
कीलोटाकी फर्कि आया र मधुकुमार राजादोवाता
माप गया दाज्यहु हुलाई दीयान दाज्यहु ले भन्या
भाई धा गयोहोला भनी थानी हु जना दाज्यहु हु धा
गया भाई भोयाहु की भनी सोच्या आथाकोहु न भनी
आमाहु ले भंडा महलाछिय हु जना दाज्यहु हु वडा वि
लापगरी हु नलाग्यार तव तलाकोहु मकीहु सवै आ
ई कुराई का भनी कुनना फेरी पछी तिहि माहाजन आ
ई भनीन हे भाई हे भिनि भिहु ले कीन विलापगरी कन्हो
क्या आमदा वन्या भनी सोच्यार तिनीहु ले भनीन हमा
हाजन हो हाम्रा कोहु भाई राजा मधुकुमार आयना
रोया कोहु भंडा तिम्रा कोहु भाई संग आउकोहि सा
थी हु नकी हु न भनी सोच्यार कुकुर २ भाज सा थी हु
र आउकोहि हु न भंडा उसो भयोद थी तिम्रा भाई कोहि
भया कोहु न कोहि भया को भयोद थि कुकुर फर्की ए
र आउछन् कुकुर न फर्कि यही तिम्रा कोहु भाई आई
पुग्दन संदेह न मानु भनी माहाजन आफ्नो घर फर्कि
गया र दाज्यहु को हु भाई योजन भनी गोडा वारो
ना भाई लाई नरघार भैयहु हे भाई आजक्यान भेव
लाभा कसाकुन गयो भनी स्वप्नदा तव को हु भाई ले
भंडन हे दाज्यहु हो आजस्म नकाम गंगोता, जंगल
वार निस्क्यार लागा दीर साहु पग्यार मृग पनी, समुद्र

भारतमा जाहा वात मगनमा थी ताहा चिंहा लाई
की लोथो की आया को कु भाली सबरे भात खाई हा
मी, भाई कुकुर स्मत यकेदफा गी जानु पड्यु भनी स
लाह गरी घा आई वेला का भात खाई आनन्द संगरह्या
भोली पल्लो वेहाने भात खाई, भाई वठकुकुर स्मत
यकेदफा गी सिका खेली आंदा जांदा कि लोथो की
आया का थाई मा भुग्योरया, स्लभुड कसा गी पारत
री जान्या को भनी काढ्या भाई लो भंडा दाम्य हुंला केहि
शक्ति जतन गर्न सकीना काढ्या मधुका लस्यात सभु
ड को पाप पड्यथु लोरे हुंन तेस दुखमा सरलो हाम्यार
लो सभुड पाका दुखगा लागी जोरीया त्यारा काढ्य
काप्या थी पुंगनो ली लाधु वनाई सांवत वाथी लाते भाई
सभुड पार तीगया लाते भाई लो कुनिंदीया तेस मृग
ज वती लाई वठकुकुर पछीर लागी लगादीर सात भाई वठ
कुकुर लो मगलाई भेटाई मानि सके नां तस वीन्ना मृ
ग पनी ग फाभिन्न पड्यो साकु पनी पड्यो तिनि हुद, भाई
वठकुकुर ताहा देखी आंदा जांदा यक सावनी को भकल्याप
ग्या त्यो भकल कस्तारे हुद भने चारे तर्फ धोका गा
या को चारे डी सा पानसा एथी वती वाली रा थ्या को
भाकु मांदवता स्थापना गया को रे हुंदे त्यो भकल्या
तिनि हुद, भाई मे भंनलाग्या आहा दवी भीत्र को हुद

भनी बोलाया त्यो भकल भीत्र वेल स्वाहमी मानी
संता भनीन हे भला मानीस हो तिमि हुद आहा वि
न आयो का काभले आया भंडा, भाई ले भनीन हुद
थी आभेहो सुनी वकल नु हुस हामी हुद, भाई वठकुकु
र स्मत भेया अघो वन्या सिका खेली आई दार रात
पग्यो आठा रात भेगयो काहा आई काहा वसी आहा आ
गवती वाली रा थ्या को हु ताही वास वसो ला भनी हामी
हुद्यो वन्या घुमी फीरी आइ दार वला र आहा आई पुग्यो
अवहा मी हुद तिम्रा दसर्न गर्न आयो यस वेला भेगया
मोक भाके हु हामी हुद लाई आहा वास पनी दई सानप
नी दई तिमि लाई वकुत धर्म हो ला भनी नदा त्या पृथ्वी द
की नी राहे सुनी ला भनीन हे भला मानीस हो हामी हो
री हु काडी या वा कु वर्ध सम्म मर्द नो को भुयन हुन्नी व
र्त ली या को हो आज वडी नलवर्त खंडीत गरी दीया जा
लान आई आहा कुके आई भंडा सात भाई ले भनीन दे
स्ता आकारा एक वीन्या हामी हुद का हा वहा जाई
हु पुछी आभे तेस लान भनु हो ला हामी हुद लाई या र प
हा रात लाई वास दीया वकुत पुंन मिलो नहु वर्त पनी
यंडीत हुंने हुंन भनी भंडा तब ता हा पृथ्वी दे की नी भंडन
ई स्व भया हामी ले भने का कु रामी ने भया वास पनी दी
हो या नु पीन वहुने विहो नास्मर दि हो भंडा सात भा
ई ले भांनु ला भनी या वा गया दे की नी राहे सुनी ता

क्याभई हम भने छाछोहारी छ, वतीका प्रतभती
तिमि छ, भाई ले व्रत भंग गरी दीयो अवतिमि छ,
भाई ले जेथा लाई जेठी भाही ला लाई भाहिली चेस्ते
गरीरोकु मिलाई भेरी छेनी छ, यतीविवाह गरभनी
आन्चाहे कासराजाम्र तयार गरी भोलीपल्ट, भाई लाई
दीदीवहिनि दुकीनी राक्षसनीका छोरी छ वीवाह
गरीदीया विवाह गरीसके पछी २।४ दीन ताही भोज
भजाकु संगवसी सासुसंग गहामी छ लाई नपाजो
काकुपाले वीवाहपनी भे सक्या वकुत संगमाजभजा
कुपनी भयो अवछामी छ लाई वीदावक्ले छामी छ घ
राजाछ भनछ नु आफ्रा २ रानी छ सीतपनी घाजा
ई भनछ नु तवताहा रानी छ लाभछ नु हे स्वामी छ
अवछ ओहमे कोकाप्रतसंपुर्न भयाकाछेन प्रतस
पुर्न भयापछी जाई लाभनछ नु, भाई छ हमे कुसे
भवहिवसीरह्या २, भाई कोइलमके छ छ भन दी
नु कुसीकाथलनजोथ येकताडीन भाली हमकाप
ने आजजस्ता काछी रानीले आफ्राथसम मथुका
राजासंगवितिगया छे प्रभु हे स्वामी महाराजभेरावी
तिसुनीवकीयास कुसाभने आजयेकदिन हमु
ले राजामर्छ कुसे केनभने हजुकाभेरावीवाह भयाका
पाइमकाभे सकेछन आजसम्म येकदीन येकरात सी

मेसुतनु वलु स्मेत पायाकोछेन प्रभु हजुँलाई भी
थानसी नोआजसम्मके हि सुवाइन पायाकोछेन प्रभु
दुयसुयकोकुरापनीकेलगर्न पायाकोपनीछेन भनी
बीतीगइछ भनी काछा मथुका राजा ताहीवस्या
अछ भाई भाजसीका भागया राजामथुका लाई आफ्रा
रानीलेदीन भा अनेकर सीधो चीजवीज मसिनो वहुजा
सिसुवाया अवसाजपरोथ्यो राजामथुकाले ज्यानागरी
सकेपछी आफ्रा थोपी मागेसुकालागरिन्छ ताहा कां
छीरानीका मनमा राजालेतेरो दुयसुयकाकुराक्याहा
भनीसोध्नेनगर विस्तागरोला भनीवसीछकाथी
यार राजालेकेहि कुरासोध्नेनगर ताहा रानीलेज्या
नागरीसकेपछी विलापगर्दै रोई रह्या ताहारानीका
मनमा अवकसागर्नेहो भनी आफ्राजथो भाडा माही
सकीयापछी राजाकोथापी मागेसुकालागो काथा
ई पलीगभाथीगे आफ्रास्वामीकोनीद्रालागेकोछी
ताहारानीका मनमा चीन्ता गर्नलागीछ येतीकेदि
भयो दीनकादीन सीका मा सवारी कुर्यो आजय
कदीन कहि दुयसुयकाकुराकुला भनी थाभीरा
यकोथीइ अव प्रभु स्वामीलाई भने सांटे थकी
लागीनीद्रालछोपीहालागीन भनी भन्नासाहे सुतीला
गीथीलापगर्दै हाहा रानीका आसुले राजाकाछाती

प्रापरी लुगा भीजी चीसोकुंदा राजा लाई नीद्रा वाद विप्र
रु हेडी ताहा बानी पनी नपरेको योक्यो चीसा
भयो भनी राजा आसर्य्य मानी द्वाहा भद्दन ॥
॥ हे सखी री हो ॥ अगुन देखु वाद न नाही काहा सेवरसतर्
ड काहे कारन गीरला आस सोही मन पछुताई ॥ ५ ॥
ताहा रानी वीन्नी गद्दन ॥ हे राजा मधुकरा हो ॥ छ वलभा
स पुगला राजा ईकीनी भारी सुवाई ॥ सोहि कारन गीर
ला आस सोहि मन पछुताई ॥ २ ॥ राजा मधुकरा आग्या
द्दन ॥ हे सखी री हो ॥ कोनेजुगत सोवा चोला जीया रा
ह्मा कोवतावलवात ॥ सोहि जुगत सोउ न्नौलाया ई
कीनी यवा न पाई ॥ ३ ॥ रानी भद्दन ॥ हे राजा मधुकरा हो ॥
सत्य केरा दंड पलो स्वेयम्बर ल्याहा को न्यउराया ई ॥ सोहि
जुगत सोउ तो लाया ईकीनी यवा न पाई ॥ ४ ॥ फेरि रा
नी भद्दन ॥ हे राजा मधुकरा हो ॥ उन्नारडी सामेरहलेपाखी
फतीक कोयम्बाघीराई ~~[illegible]~~ ~~ईकीनी यवा न पाई~~ ॥ सोहि यवसो नकलो घोडा सातो
भाई तरीजाई ॥ ५ ॥ फेरि रानी भद्दन ॥ हे राजा मधुकरा हो
हातकी यङ्ग चलावरा जा फतीक कोयम्बाघीराई ॥ स्व
हि जुगत सोउ न्नौलाया ईकीनी यवा न पाई ॥ ६ ॥ फेरि
रानी भद्दन ॥ हे राजा मधुकरा हो ॥ तमतारा जा घोडा

कोपथ मा कामुता रहे वहि थाई ॥ स्वहि कारन ईकी
नीजा के हामुतानी श्रेय याई ॥ ७ ॥ राजा भद्दन ॥ हे सखी
री हो ॥ आवन आव घोडा के पीथमा संगमे हामुचली
जाई स्वहि कारन ईकीनी जोग हामुतानी श्रेय न याई ॥
॥ ८ ॥ फेरि राजा भद्दन ॥ हे सखी री हो ॥ वायु दलचतास आ
वलद ईकीनी पकरल घोडा के पुछ कोन जुगत सो उन्नरो
लाया ईकीनी भारी सुवाई ॥ ९ ॥ रानी भद्दन ॥ हे राजा
मधुकरा हो ॥ हातकी यङ्ग चलावरा जा मारो घोडा के पुछ
र ॥ सोहि जुगत सो उन्नरो लाया ईकीनी वहि वहि जाई ॥
॥ १० ॥ असार्थ यो द्वाहा को अर्थ हो ॥ राजा भद्दन ॥ हे रानी स्व
र्गत मा भने बादल छैन मेरा औंछ छाती मा भने पानी
परी सवेल गा भिज्या के हो कसो भयो भनी सो छा
र ॥ तब रानी ले वीन्नी गद्दन ॥ हे प्रभु मेरा ज्यो कोहो स्व
र्गत वारे पानी परि रुजा को लगा छाती छाती भीजे का
होई न मेरा आषावार आस आई भिज्ये को हो भयो ॥
राजा भद्दन ॥ हे रानी तिमि की नरो याको हो कि न फीकी
गई छो भाउज्य हम करला भातीया को छन तिमि साहे
उवलो छो की नहो हामी भाई मा भेलो जती पाक्रम राज्य
हुलो गन सकदेन भनी राजा ले भंदा रानी वीन्नी गद्दन ॥ हे
माहाराज मेरो वीन्नी सुनी बकसनु रुवस रुजा पराक्रमी छे
न भने को होई न कसो भने इन्द्र को अपसरा भई श्री वी

लुकासाजवेहान डीईसोमासदासर्वदा मेलपुजाग
रीरानीनाचकुतमगीरहेथ्या श्रीब्रह्मा विष्णु महाद
वइन्द्रादी तेतीसकोटीदेवतामेरानाचहेरीवहुकुंथ्या
थकडीनुभानाचडा२ताल चुक्या श्रीवीछुरीरानीमेआ
ग्यागीनहेअपसरालोकहोतेलो मलाईनरहि हुला
गरीस अवतेलेदिवेवाहु वर्षसम्मराक्षसीको काय
मावासलीनुपरास भनीश्रीविष्णुवाट आपडीनुभ
योर स्वहिआपलेभाजु भराक्षेसीका कोयभाजा
भलीयाकोभाजेहोमेरो आमाडीडीहु आजुलाई
कीनीराक्षेसीद्वीन आजहुजाल कुयसुयेकाकुवी
नीगर्द्धसुनीवकानुहुवस आजहुजाको राजुहु
मेरा स्मत्को वेहुकमाउपानजीनलाग्या हिजो रानी
दिईसो हुजाल कोहुनभनी सुकालागनुभयोम
लाई थुलो बिहुलाग्दा मा मराया कोहो फरीया सा
तवतीदकीनीहुलो हुजाकाराज्यहुलाई हुनकासम
पास्या भोलीभाणि काटु कुरुगी पकाई खाईलाभ
नी आजदकीनी हुलोदाइघातनगयाकाछन भोली
हुजाहु भाईलाई तेसदकीनीहुलो भान्याछन ह
रीहरी कसागी हुजुरको हुजाकाराज्यहुको भासु
मेलो पकाई दिनुपर्न्याछ मोहातलाने तेसदकीनी
हुलाई सुवाइनुपर्न्याछ चतीगरिदीया मलाई धनी

भान्याछन आफ्नो घरमा जोथाज्यहुको भासुक
सागी पकाईनु सुवाईनु आफुले कसागी खाईभनी
मलाई वडोथुलो सुनीलाग्दा तेसैकासुनीले सहुन
नसकी मरायाकोहो हे प्रभु हे महाराज हुजुलान
मलाइ नुभयोदयी हुजाको राज्यहुलवेकापाईतला
मातेसइवतीदकीनीहुलो मोतायोकीमोतायनभनी फि
रले योपी चालमारायाकोहोला तेसप्यालवाटवाको
पकलीआयाकोहोला हुजालेवोचागरीहिवकानुहुव
सभनीकाहीरानीमधुमालतीलेयोगीगडीभया ताहाराजा
मधुकालेआयागरीन हेरानीतेसोभया हाम्राज्यानु तेस
दकीनीले अवसमारीयोनेहुनभने हाम्राज्यानवचाईने ई
पायेकेहिहुको भेडारानीमधुमालतीलेविन्निगया
हे महाराज तेसवेहारालाई उपकारगर्नेभवीनीगर्द्ध
सुनीवकसनुहोला कसोभंये आहादयी ईत्रयन्दमाय
कडुकातलाईहुन तेसतलाईकादिल्या त्वाहाको चो
ईरासयेमरीहुन तेसतलाईमा सयेफरादिइ पेलनु
त्यासयेमरीत्वाहाको ज्यरासवेषीनु तेसथाइमाभ
याको पुदसवेपिईनु तेसतलाईकाभाकुमा फरिकको
थकथ्याछन तेसतलाईकोडेउपई थीवीहुकोसुदर्स
न चक्रछन त्यासुदर्सनचक्रलीयेर तेसफरिकको ष
ग्यागीराई दिनु त्यस मध्यावार वायुपथीनाइगरेको
२वतीघोडानिस्कीछन ता२वतीघोडानिकालनालाई॥

सातै चोटू तेस घम्मा ग्रा तेस सुदर्सन चक्र लका तिगी
राई दीनु पछि चेक चोटू हीडा घोडा निस्की जे थालाई
वोकी उदाई लेजानेछ २ चोटू हीडा अर्को घोडा निस्की
भाहीला लाई वोकी उदाई लेजानेछैन येस्ते परिक्रम
लगी चोटू हीडा भाई लाई सातै घोडा तेस फडि
कका सम्वावार निस्की सातै भाई लाई वोकी उदाई ले
जानेछ तसर्थ उदाई लगी सम्मुखा रगरी ईछैन उस
मुद्रा पुग्या पछि तेस दैकीनी राक्षसी हुदेको के
सिलाग्दैन भनी कीछ मधुमालती रानीला भनीन
रयतीका रानीको सुनी राजा मधुका सातै भाउथी
धनु ठाकुका कुस्मलीवाहि निस्की कुर्ति दिया
अहं जनादाज्यु हुदले भनीन आज भाई लाई के भयो व
कुला भयो की उदास चीन्ह भे येस्तो राइका वयत्या निस्की
छैन भनी दाज्यु हुदले पनी आफ्ना २ धनु ठाकुका कुस्मल
ली छैन जनादाज्यु हुद पनी नीस्का सातै भाइ आ भेस
क्या पछि राजा मधुका ले भनीन हे दाज्यु हुद हो तिमि ह
हुको पाई तलाहुछै भैंडा देखाया रहुदा ता सबै का पाई तला
मा कीरला खापी हेरी राख्या को रहछा त्याहि राजा मधु
का ले भनीन हे दाज्यु हुद हो तिमि हुदका खाही छ्वती
र सासु स्मत वदोई की नी दलाग्दो राक्षसी रहछै मेरो
स्वामी ताहिन्द्र का अपसरा रहछैन सदा सर्वदा साडा

वेहान दीनसो २ फेरा श्रीवीलु को पुजा गरिना चढ्न
गई रह्याछन एकदिन नाचदा ताल चुकीयो श्रीवी
लुरी सानीमे आयागीन हे अपसरा लोक हो तैलेम
लाई नले हिरेला पोगरीस अवतैलो दिवेवाहु वर्यसी
म दैकीनी राक्षसीको कोयमा जन्मलिन परास भ
नी सराप दीदा साहि सराप लेमा ग्रा मरा सानी दैकी
नीका कोयमा जन्मली साहि सराप भुक्ताउन मा ग्र
आयाकारहछै हामीहुद आहा आयाको आज हेमेका
भया भाहीका दिन्मा तेस दैकीनी हुदले हामीहुद
भाई लाई मारी मास पकाई यो नेछै भनी कीछ मधु
का राजाले आयागया आहा भाई लेस्कारहा
ली भनीन अवहा ग्रा जीवकाई धा कुनेकेहि पका
रछकीछैन भनी स्वध्या राजा मधुका ले भनीन हे
दाज्यु हुद हो महादेखिन उन्नाखन्मा यकडुका
लाई छैन साहि तलाई मा सयेफेरा दीदपेली सये
पुरीन्वाहाको चीडा खाई नेस तलाई मा भयाको उदस
वेखिई न सकाई पकाछ अर्को उपकार कहिछैन भनी
काछा मधुका ले भैंडा दाज्यु हुद ले कहि गनीको साम
र्थ भयतता कीछा मधुका राजाले यकलो तेस तला
ई मागे सयेफेरा दीदपेली सये पुरीन्वाहाको चडा
खाई तलाई को उदस वे खाई सकेपछी सुदर्सन चक्र

हातमाली उसे वसीरथ्या फतीक को सम्वानकाशी
तसे रहिडा फेरी रानीले समझाई दिई नर राजाले फं
तिक को सम्वाकातिगाईदा वायु पक्षी नाईगो को घो
डा नि स्वोर स्वाहि घोडा चढि जेरा चाहि डाज्य सा
तसमुद्र पातन्या फेरी सम्वाकात्या अर्को घोडा
निस्कार स्वहि घोडा चढि माहिला चाहि डाज्य सा
तसमुद्र पारतन्या यस्ते प्रकासीग तेस सम्वाका
ले घोडा निस्कदे गदा रोल लाग इजना डाज्य हुमघो
डा चढी समुद्र पातन्या पढी सातेवोट हीडा वकुते
वगसग वायु पक्षी नाईगो का वकुते वलीयो घोडानी
स्कडा आफ्रा नेजेल आफ्रे लोतन जीदा घोडा धुगामा प
डादियो त्योदे सीराजा मधुकाले भनीन मेरा पराक्रम
लोमदीडान्य हुद गगा पारतीगयो मलाई इदाईल
जाने घोडा यस्तो भया पढी मंथहि रहा अवेन सदंकी
नीहदले मलाई घोडन भनी वकुत हेर सवाई सुस्क
राहातीतेस घोडाका आंइ माहान लाई वसीरथ्या
घोडा उठर भनलाग्यो हे महाराज मधुका हो क्यानवीं
लाप मदद्दो जस्ता हुमा हद भाई मावली योराक्र
मीहजुंदो नरत अहुगोता घोडा भद्दावलीया पराक्र
मीहजुंदो मद्दु मेलेजस्ता अहलो सकनेहेन हजुले
कतीसेदहनमानुन्योइगोता घोडालाता हजुरका

डाज्यमाज उडाईलाग्यो मैलेता हजुकारानीर हजुकाडा
ज्य हुदको धनु थोको कुकुरा आवंत भयाको सवे उडाई
लो जानसकदो अव मलाई जिनपोस कस्ताजत
देई भनी धुगामा पढादीयाका घोडा उठी भडारा
जामधुका वकुतसुसी भेउथी घोडा लाई जिनपो
सकसी आफु घोडा चढी आफु डाज्य हुदका धनुको
को कुकुरा स्वेत सराजाप्र सवे घोडा माथी राखी जानतया
रुडा मधुमालती रानीले भनीन हे महाराज दैकी नील
भोली सवे भाई लाई यानेथीया मलाई तेरा कुतवेले भ
गाइस भनी मलाई दैकी नीहकुले भागीयानेहुन हजुको
धर्मयस्तेहोकी भडारा राजामधुकाले आफ्रा रानीला
ई पनी आई भनी बोलाया रानी पनी घोडा माथी चढा
र घोडाले उडाई लो भया उडायाका सद सुनी दैकी नी
हद वायु वतास भेई डी आउदा राजामधुका लाई सम
झकाम्रुपा भनाया घोडाका पुछा सभाती दैकी
नीहद कुडीया घोडाउने सकडा राजाले भनीन रा
डी दैकी नी हद आई पुगी घोडाका पुछ सभाया अव
कसागई भनी आग्या गया रानीले भनीन हे महाराज
हजुका वाकुली वार तवा चलाई नुहवस दैकी नीहद
ले घोडाको पुछ सभाती वकुते वगसग तानि लाग्या
को हतसर्थ त्यासु दर्सन चक्रले घोडाको पुछ काली

दीगुहवस्त्र तबदंकीनीहुई तानेपल्ली गंगाले
वगाई लेआयाछन भया तबरानीले भनेआफी
क घोडाकोपुछ्या आलेकातिदीया दंकीनीह
हुउतानीपल्ली गंगाले वगाई लेगया राजारानीखुसी
भे सम्रुपारतीं भाईजम्राभे नदीकाकीनाम
मावीश्रामगया भातपकाईने सराजामतयारा
रीमधुमालती रानीले भातपकाईरा भाईले न
दीकाकीनामा गुहाई त्यास ध्यान पुजा पाठगी
सीध्याई तेरीसकातिदेवता सपकीआई भातया
नलाग्या भातखांदाअमृत याया देवुतमीथोभ
या आश्चर्य मान्या उसेजगमा वीश्राम गया
जबातपन्या रानीले राजाप्रभुका सेग भेनलाग्या
हेमाहाराज हेस्वामीयेकुकामविंति गर्दछु सुनी
वक्सनुहवस श्रीवीहुवात भलाई आपडीनुभया
कोआजदीवेवाहुवर्षपुग्यो भोतेश्राप्रहामा
लाईलीनवीमानलीश्रीवीहुकाहुतहुआईनेछन
भेलेजानुपर्नेछ हुजालाई छाडीभेलेकसोगीजा
ईनाया केरीआपडीनेछ कसोगनेहोभनीवीन्ती
गर्दा राजालेकेहिउपाईछकीभनी स्वआरा
नीले भनीन हेप्रभु माहाराजहुजालाई भनेवहुत्था

काईलाग्याकोछ आजकारातमानीछानपायाको
हुजालाई थुलामीछाआईनेछ हुजानीछावाटीमकी
रहनुभयाताभलाई लेजानसकनेछैन भनीभंडाडुसो
भयाभजाणोरुंलाभनीराजाजागोहुआ२४घरीपछी जा
गारहनसकीआफ्नाडाजरहहुलाई भनीन हेडाजरहहु
होजाहावनाव्रगंगाकीनामा रानीकोआउछकोजाछ
तीमीहुहुजनार चोथ फुकुजागोरह्यामयेकहीनसु
तछ तपाजीहुकोमीदआयाभलाई उथाई सुतनुनईथा
हनसुतनुभनीराजामथुका सुकालागयातीहजनादाई
१४फुकुजागोरहुकाथीयार रातकोतेश्रीमहामा थीथी
हुकाडुतलविमानलीआई मधुमालतीरानीलाई भनीन
श्रीवीहुकोकुकुमभयोर तपाईलाईलीनहामीहुआ
ज्य वीमानमावहुहुवस भदा रानीपघीसिमनिघुरी
वसारह्यार तबदुतहुलो भन्या हेरानीकीनमीघुरीघो
तिमिलाईक्याभयो क्याकोप्रायालाग्यो जानुहुवस भ
नीआग्याभया श्रीवीहुकाहुजामा सोहिवनाजीम
वीन्तीगनजाई भनी उनाबक्याजावस भनीविंतिगया
र रानीलेआग्यागरीन हेवीहुउतहो दीवेवाहुवर्षसे
भ ईकीनीसंगईकीनीसंगवसिरह्याका ईकीनाको को
यमावासलीयाको देहकीवनभयुकाहेन सुधगीजान
पर्नेहो तसर्थतिमिहुस्वर्गमे गंगाजलपानीभयाको
नसुकमनी सोवनकोघाव०टल्याई दिया अहमान

गई हुई देह दीचनगी वीमान मावसी जाई ला भनी बेस
कोछु भैंडा उतहु नतपरगे गंगाजल भयाको सुवर्नको
घोरा पंछ लाई दीया मधुमालति रानीलि अहमानगनि
लागीत अहमागई आधापानी राजा मधुकको आउ मा
पारिनुहाया तीकेपानी लो राजा लाई नुहाया पनी उ
थेनन रहातेलमत घच घच्याया कहि थाउ मावी
मत्याया ते पनी राजाउथेनन जेथाज्यूहु वठकुकुम भ
नेविमान आई देमा पुर्दापरी रह्याकाथीया अवकसो
गहि नगेभन्या भयेन भनी आफुलेलाई रायेकाउ भैंगुथी
रिकि राजा मधुकको काकाहीं भंगुलामालाई दीआफ्ना
पछ्यो रायेक पनी राजालाई वध्याई दी आफु वीमानमा
वसीसकेपछि तनपरी उतहुदल इन्द्रासनमा श्रीवी
हुकाहुजा मापुम्माई दिया श्रीवीलकाट आज्ञाभयो
आई पुग्योअप सा भनी कुकुम भयो रानी मधुमाल
तिलपुजाको सराजाम तयार गरी श्रीवीहुकोपुजा
गरीपंचामृतले नवदेह हुई पाई भाषी कराई दि
दवतगीवीनीगई भया हिजो कुकुमले दंकीनी
काकोसमाज नमलीन गयाकाथीना आज कु
कुम भयो आई पुकी हुजाको पाई को दर्सन पा
याम्रोक्ष भयाअवसदाकालभाईको दर्सन गर्ने

पायस भनी वीन्ती गर्या श्रीवीहुवकुतयुसी भेकु
कुम भयो हे मधुमालती रानी अवदेखी साजेवहान
सदाकालमा सेवागर्नु रातीनाचेहुन तेतीसको
हिदवता आई हुन रातीनाचनु मधुसीहु भनी
कुकुम भया मधुमालती रानी वकुतयुसी भेकुकुम
माफीकुके सेवागविसी रहीन्या कुरायो हि सम्म
र ह्याना ॥ ताहापछी राजा मधुका जागो भया पछी
आफु रानीलाई नदेखदा भन्दन हुदा ज्यूहु हुतपा
भीहुकावोहारीका काकागयो भनी सोध्या दाज्यू
हुदेलभनीन हे भाई हामीहुदलताको हिथाहा पायन
औलेभाया वीजुलीचमकाई मान्थ्या हामीइभा
ई वठकुकुम पुर्ज्या मापन्याकाथीया भैंडा राजा मधुक
र लेआग्यागया हे दाज्यू हुतामहुदलाई नीदआया
मलाई ईथाई सुतन भनेकाथीया यसनदीकातिमाको
आई हुदकाजीहुन मलाई नईथाई नसुतन भनेको मेरा
कुराकहि दीचीट मानेको भाई लेकसागर्दा रहेहुभ
नीमनेलेथात्याकोहोकी मेरा रानीहो तिमि हुभाई ले
मराथीपापगीलुकायाकोहोकी तपाई हुदभाई ले
मेरारानीलाई त्याई नेपछि त्यायनो भन्नेयहि सुन्दर्स
नचक्रलेहानीमारिदिहो भनी भनेको माहाज्यूहुदलभं

छन हे भाई हो तिमि हाम्रा साहवहो तिम्रे पिछ्या मा
वसेका छु माया पाप लाग्छ पाल्या पुने कुछ ज्यागर्द
छो तिम्रे सनेमा छु हामी हाम्रो लेलु काया को भया तिम्रा
रानी पृथ्वी विमा हो ला पृथ्वी माता सग सोधी हान
भनी भन्यो तब राजा मधुकाले पृथ्वी माता लाई
आराधना गरी भन्छन् हे पृथ्वी माता हो मेरा रानीयो
दाज्यु हुन् लेभाला की कै लेलु काया को छु की जस्तो का
तस्तो बोल नु पर्छ अमी थ्यो बोलीस भने यहि सुदर्स
न चक्र लोहा दछु भंडा पृथ्वी माता आग्या गर्दछन् हे राजा
मधुका हो तिमि लेभलाई सुदर्सन चक्र ताको हामी ग्रा
ही भयो तिमि कस्ता हो भने बडा पराक्रमी श्री ब्रह्मा वि
ष्णु महेश्वर तेतीस कोटी देवता लेबर दान दीया को छन्
तसर्थ आत्या को काम सीधा गर्न सक्ने यस्तो वीर पराक्र
मी राजा तिमि हो भनी पृथ्वी माता भुमी फुर्ताई कन बा
हिर नीस्की आग्या गर्छन् मेरा पृथ्वी वीर मा तेरा रानी
हुन् तेरा रानी कसेलेलु काया को पनी छैन कसेले माया
को पनी छैन उन्का लुगा फाता हाड कस के हि पनीयो
पृथ्वी वीर माछन् कसो भो को जानी मैले लु काया को
भया श्री सुर्य्य देवता लेचाल पाई छन् श्री सुर्य्य देव
ता सग सोधी हिनु हुन् बस भन्या राजा मधुका ले

उसो भन्या श्री सुर्य्य नउदाया सम तिमि आहा वाट जान
कुदैन भनी पृथ्वी माता लाई ताहि राख्या श्री सुर्य्य उदाया
भद्दी राजा भन्छन् हे सुर्य्य देवता हो तिमि लेभो पृथ्वी वी
र मा मेरा रानी कसेलेलु काया को छ की छैन तिमि अ
का स्वानी हो कस्ते भया पनी चाल पाई नु पर्छ जस्तो को त
स्तो कहे नो भन्या येहि सुदर्सन चक्र लेहाद छु भंडा श्री सु
र्य्य देवता पनी आहा आहि भै भन्छन् हे राजा मधुका हो
तिमि कस्ता हो भने ब्रह्मा वीस्नु महेश्वा इन्द्रादि तेती
स कोटी देवता का वरदान पाई आया को हो आत्या को
काम फत्ते गर्न सक्ने यस्तो वीर पराक्रमी राजा तिमि हो
तिम्रा रानी लाई कसेलेलु काई राखे को माया को पनी छै
न भै लाता कस्ते भया पनी देख नु पर्छ मैले ता देखीयेन क
सो भो को जानी ति पनी रातका वीर मा के हि भया मेरा
दाज्यु चन्द्रमा ले चाल पाई छन् भनी श्री सुर्य्य देवता ले भ
न्या राजा मधुका ले उसो भया चन्द्रमा नउदाया सम्मति
ति उस्ता उनकुदैन भनी श्री सुर्य्य देवता लाई ताहि राख्या
चन्द्रमा उदाया पछी राजा मधुका भन्छन् हे चन्द्र देवता हो
मेरा रानी या पृथ्वी वीर मा कसेलेलु काया को छ की क
सो भयो जस्तो को तस्तो भने नो भने यहि सुदर्सन चक्र
लोहा दछु भनी आज्ञा गर्या चन्द्र देवता आहा आहि भै भन्छ
हे राजा मधुका हो तिमि कस्ता हो भन्या श्री ब्रह्मा वी

ल महेश्वर इन्द्रादि तेतीस कोटि देवता सेवा दान दी
याका कुनाले आकाम पाताल आथा पनी सिद्ध गनेश
कने यस्त्रावी पराक्रमी राजा तिनिहो हे राजाम
पुक हो तिन्हा रानी कस्तो भई न भने रात्तका ते आपुह
रवित्या पहीं तिन्हा दाज्यु हुद्द जना १०८ कुकुरस्मेत
पुर्ज्या पारिया का थीया मा पनी तेज मा थिथी वीस
का डुतले तिन्हा रानी लाई विमान माहाली इन्द्रासन
माल्या तिन्हा रानी योप पृथ्वी माउल मा पनी इन मा
भाई सुर्य्य तो पनी चालपाई देन भनी भन्या राजाम पु
कालेउ सो भया वेहुक मा मैलो मेरा दाज्यु हुद लाई
तिमि हुद्द जनो देवता लाई सुदर्सन चक्र ताक्या को यो
पापक सोगी पुकुकुर मलाई सीक्ष्या तिवकन
हुवस भनी राजाम पुकाले भंडा पृथ्वी माता चन्द्र मा
सुर्य्य देवता आग्या गर्दन हामी तिन जना ता वरो वा पु
सके देयी तिमि लक्ष्मी लाई माली हामी रासके देयी तीनी
लाई मारो ला हामी लाई सुदर्सन चक्र ताक्या को ता पाप
हेन नतिन्हा पिछा मा पन्या का दाज्यु हुद लाई ता क्या को मा
त्र गोत्र हथ्या लाग्छ हे राजाम पुकाहो यो गोत्र हथ्या पु
कुमरा उ ना लाई के गर्नु पर्छ भन येक जगा मा जानु वधे चाव
नाई नु पोखरि तलाई यें नु पानी पोवा था कुवा चोघरा

बनाई नु वा पीपल सुतलादाम इत्यादी सबै जो भयो का
फल फुल लाई नु दोहरा वजा लाई नु सबै थाई मा प्रतीस्ठा
गरीदीनु १०८ ब्राह्मन लाई १०८ गाई दान गरी भोजन स्मेत
गराई दीनु पानी अमला प्रास सबै सा नु गुतल घ्यु चावल दा
ईरागी सदावर्त राख्ही दीनु येती गरी सके पछी गोत्र हथ्या
पुकुकुर भनी पृथ्वी माता ले आग्या गर्या चंद्र सुर्य्य ले पनी
तसै गरा राजाम पुकाहो भनी भन्या येती गरी सक्या पछी ति
न्हा सबै को वनी वनाई दोला भनी येती कुरा सिकाई तिन देव
ता हरु आफ्ना आफ्ना आश्रम मा गया ता हा पछी त्यो भाई घो
डा चढ्ही जान्दा २ येक थाई मा येक जगा फराक भया को थाई
मा गो ता हा वसी साते भाई ले पोखरी यनी था पोवा पा
ती कुवा वधे चावनाई दोहरा वजा लाई फल फुल इत्या
दी वीद्वारो पी पंचामृत छरि थाई २ मा प्रतीस्ठा गरी १०८
ब्राह्मन लाई १०८ गोदान गरी दी ब्राह्मन भोजन स्मेत गराई
दी स्के पछी नुनेल घ्यु वसा चावल प्रास दाहवा अम
ला पानी स्मेत सिधा का सा राजाम नया गरी दी सदावर्ता
यी दीन्ना ता हा पछी भाई घोडा चढ्ही जादा जादा पैका
ती भैया का वावा को देस मा पुग्या ता हा राजा को मं
त्री को ता ठा थापी हम्मा ठलो कुल्याई राखे को रहुन
ज्यथा चाही दाज्यु ले ता हा न भाई भैदा कीछा भाई म

धुकाले त्योठालजस्तो तोके हाथ्यो एकातो थो
पीदीया हान्याथीया भन्यो योकुरा ताहाका पै
फावतीत्रियाले सुनी आफ्रायद सखीलाई दाकी भनी
रूपचन्द्र सखीहो वाहा तो थापी राख्या कोथाई
मा कोआई रहेछ तिनिहुले ऐलेगया कोकुरा क्या
हो पुछी आई भनी त्योसखीलाई पथाई रूपचन्द्र
सखीगे भनीन हेपा देसीहो तिनिहुका हाथवाट
आयो काहा जान्छो तिनिहुका जात क्याहो तिनिहुले ऐ
लेगया कोकुरा क्याहो कहो भनी भन्या उनीहुले भछ
न हामीहुपछीमदिसावाट आयो पुर्वदीसा माजांछु
हामीहु मुसाफेरीपाहीछु ऐलेबोल्या कोकुरा हामा
जथा भाई ले त्योथलोमा फुकादाम्रको तो थाप्या को
रहेछ हान भंडा कीहा भाई ले त्योथालजस्तो तो क्याहा
नो रोको तो थापीदीया हानुला भनी भनेकोहो भनी भंडा
खुकास्नी पफावतीरानीकाहागे रूपचन्द्र सखीले ता
हागया कोवृतान्त कुराकहिदिया पफावतीरानीवहुत
आसर्य्य मानी आफ्नालीकोसुनकोकेलप फीकी त्योसखी
लाईदीभनलाग्या हे रूपचन्द्र सखीहो योकेसलगा तो
थापीदेउ तो हांडा त्योकेसकोमाझैमाकेसचीरियाभ
न्या त्योसास्मेत माझैमाचीरियाकोकेससमेतलिआई
छु भनी पथाईन त्योसखीगे रोको तो थापीदीया

राजाभुकाले आफुलाई अघीवाटानदिने ब्रह्मावीष्णुमहे
श्वर इन्द्रादि तेतिसकोतीदेवतालाई समझी भीछन हेतेतीस
कोटिदेवताहो हिजोभलाछजेकाम चितायापनी फेटेहुस
भनी वाटानदियाकोहो आजपफावतीरानीकाकेस्मा माझै
माकेसचिरिभनी वाहा स्मकोतो रोकी हांडाकेसका
माझैमाकेसचिरियो सोहीचीरियाकोकेस सास्मे
तली रूपचन्द्र सखीलेपफावतीरानीकाहापुग्याइदीया
र पफावतीरानीवहुत खुसीभे सोहिकेस सास्मेतली
आफ्नावावाकाहागे भेटीन अघीमलाई माग्न ब्रह्माविष्ण
महादेव इन्द्रादि तेतीसकोतिदेवता आयामा तेसवेलामा
भेलेतपाई संगकसेलो भलाई माग्न आयापनी नदेउदी
यो भन्या हत्यागीभई छु भेराडीडीहुपनी नदेई भनी भने
कोहो केनभने मेरापुर्वयाजामधुकरको भाईछन उस्का
दाज्यू रूपकावीवाहानभैतिनिहुलेविवाहगर्दैन तेसेलो
केदिकाम माझैगीआई छु भनी गीजानु भयाकोहो आज
ते भाई आई पुग्नु भयो भलाई अवराजामधुकासंगविवाह
गरीदिनुहुस विवाहगरीदीनु भयेंनभन्या हत्यागीभई
छु भनी वीन्नीगी सोहिमाझैमाकेसचिरियाको केस
सास्मेत आफ्नावावुकामुखीजीमारार्थिदिया राजा
आसर्य्य मानी दाई अवभेलोकेसागर्ने होभनी घरदेखी
सुतीमानी मधुकराजाका भाईवसेकाथाई मागे हासी

हासीवदोआदा भावगीबोलाई स्याते भाईलाई दा
वा मा ल्याई आज्ञागीन तपाजीहद को कुन काहाद
ठीआई नुभयोभनीभंदा भाईतो भंदछन हामी भाई
राजपुत्रहु भनीभंदा राजाभंदछन मेराणनी वतीछोरि
छन मेराकाछीछोरील तपाजीहद भाईलाई हा
मी दीदी बहिनीबीवाहगीनदीया हत्यागीमा
दछु भनीभंदछन सोअर्थले ज्यथालाई जेथीमा
हिलालाई माहीली साहीलालाई साहिली यरे
पीक्रमसगबीवाहगीलिई भंदा राजामधुका भं
छन हामीहद लेक्यासावगासलेबीवाहगर्न भंदारा
राजाभंदछन तपाजीहद लेबीवाहमात्रगर्नुहवस्ते
रेराजेआखीतपाजीहद लाई दिछु भंदाराजामधु
का लभंदछन तपाजीवाहवकुतमेरा माजीराखन
भयोवधीयाभो बीवाहगर्लाभंदा पंफावतीरा
नीकावावाले तत काल जोचाहियाको दुवपही
लाई बीवाहको राजामतयागी जथालाई जेथी
माहिला लाई माहीली साहीलालाई सीकीली
यस्तपीक्रमसीहकाछामधुका राजालाई काही
पंफावतीरानीबीवाहगरीदीया ताहापछीअ

हुहजनादाज्यहुदलाई जनहि वावथुम्हेराजा
दिकाछालाई दर्वारमाजोभयोकोआम्दानीआखी
मुलुकदिराख्योकेहिवर्षसम ईनीहदवहीवसीरह्या
यकदिनरानीमधुका राजासुतीरहेदा स्वपनामा
मधुमालटिरानीसीतवसीकुरा काहानीगरीरह्या
काईनकाछन्द बन्द नकल फुलकवाट वेहाराहे
रीनीन्द्रावाटबीमच्या आफ्नारानीमधुमालतीला
ईसमझीकनवकुत बीलापगरी हिनलाग्या अफ्नीभ्ये
कोहद आईबुझाइदापनीबुझेना फेरीआफ्नासस्त्रा
जाआई बुझाइनलाज्ञाहेजुवाईकेनहोयो तपाईकामत
माज्यालाग्याकोहद सोकुरामैलेपुलाई दिईलाभनीकु
कुमकुंदा राजामधुका घुसीमेहनछोडीभंदछन आज
कारातकासपनामाहजुकोछोडीभंदा अघीमेलबी
वाहगरीराख्याकामधुमालतीरानीसगवसीकुराकाहानी
गरीरह्याकासमझीराखाकोहामधुमालतीरानीकाविस्या
काछन्तीथाहापायाकुछभंदा तवताहाआफ्नासस्त्रल
आफ्नाराज्यभरकालोग्या स्वाईवालनजीन्याप वर्षदे
बीमाथीकोकेताकिटेन्छारीबुझामेरीचेदात थरथा
कोप्रजाहद गैहुराणगरीकतुवालफीराईराणगया स
वसोमेल भयारराजालआज्ञागर्याराखाथ्वीविमा

रानी मधुमालती का हाथ विसका छत्र कसे लेदेया का छ
की भनी कुकुमया वडावडा जान्या जोतीस पारिष
सिध क तपस्वी बालन पंडीत हुले आफ्रा पोस्त क
लास्त्रे हडा कसेका सास्त्र मापनी मधुमालती राना
आहा छ भनी ठहराउने सकोयेनर यक पुछा बाल
नका पोस्त क मावडा जान्या पंडीत ले राख्या का रहे छे ह
मधुमालती रानी महल पुरे समाई भनी लया
का रहे छे सोहका राजा लोग मधुका राजा लाई दि
या राजा मधुका ले आफ्रा ससरा सासु हुरा
नी पीफावती सग विदा भे थुला घोडा ल्याई महल
पुरे लना पुन्याई दियर तब महल मा चारे धाक थुना या
का दवी हुडी भीड घोडा का सार सुती योर माप छ्या को
छ यानी आनदे छ या मानी लंन्या का हिर हुन छ या
रे तर्क आर मात्र बाहिर राख्या को रहे छ तो पाछा हुन
के लपनी आनयाई दे नसी आसु कम का सा सुकी
ल्याई छ नरतस थ्यु भाउ न पतियक मती का तलाउ रहे छ
र ताहा नाइ यानी याई आउ भनी घोडा लंन्यार यानी या
आई आउ पुन पती का धोका घालि घोडा ल्याई छ मेहल
मयो त्यार वाहिर निकाल्या तो पाछा भंडन हुरा गा लाई
जीन पास कस तयाई ले जाहा भंडन ताहा पुन्याई दे उला
भडा राजा भंडन मलाई अंत का छ पुन्याई
ईसो पर्दन मधुमालती रानी वस्या का थाई माफ्या ई दिया छे भ

नि भंडा आहा मधुमालती रानी वस्या का थाई मा ता म
जान सकदेन मा भाई दिछ नादे सा मा वाहु या का भाई
ले चाल पाया को जानी भेदा फेरी दही कदवाजा को
धोका घाली ताहा का घोडा लाई छ मेन्हा सेम चो
री को बाहिर नी का ल्या घोडा भंडन हुरा गा मलाई
जीन पास कस तयाई ले जाहा भंडन ताहा पुन्याई दे
ला भडा राजा भंडन मलाई मधुमालती रानी वस्या
का थाई मा पुन्याई दिया कुछ भंडा घोडा ल्याई मधुमालती
वस्या का थाई मा ता जान सकदेन मेरा मा मा उन्नाप
ही कादवाजा मावा धीया का छ तीनी ले चाल पाया
को जानी भेदा फेरी उन्नापही का धोका घाली ताहा को
घोडा लाई छ मेन्हा सेम चोरी वाहिर निकाल्या घोडा
भंडन मलाई जीन पास कस तीमिले जाहा भंडन वाहा प
न्याई दिउला भडा राजा मलाई अंत पुन्याई न पर्दन मधु

मालती रानी वस्या का थाउ भा पुथ्वाई दिया कुछ भेंटा
घोडा लेई वस्या का थाउ भाता न जानस कुदेन इनका
अहमानगर नेठाउ भा संभ भंत्या भैले पुथ्वाई दिई ला ता
हाजा नुलाई अब भैले जुक्ति बताई कु संनुहवस वाग
कालतारो ४ थुलोगी वातनु भंथु मालती रानी दु
कालागर्या घाट मुनी १०८ घेला अमृत पानी राथ्या
का कुन्ना अधारी भा १०८ अमृत को दाना छन सा
१०८ अमृत दाना स्याई भेरा जगर भावाट त्या लता
रोल भलाई दिन्या गीवाट अमृत को घेला १०८ पनो
वा थोडी जाजनेदई थाउ थाउ भोदवता को कुदल आ
ई हि लो कुदल भा अग्नी ज्वाला निस्कैछ उस्ते पोल दिन
ज्वाला ले घोल्या भा अमृत को घेला ले अहमा जगरा उनु
ए अमृत को दाना भलाई छीन दो नु यस्ते तारु लेगं स्य
कुदल तरी जाई ला भनी भन्दा राजा ले घोडा ले भन्या माफो
क अमृत को घेला अमृत को दाना स्याई वाग कालतारो
वाती घोडा लाई जीन पोस्त कसीत्या रगरी घोडा च
ध्यार घोडा ले पती उदाई ले जादा जादा पेहु गनस
कुदल भा आई पुग्या ॥ ॥ हे राजा भपुका हो भारह
राजा ताजनता जन गनस कुदल पकुचाई ॥ गनस कु
दल से जोता निकले देह गली गली जाई ॥ गयस्ते

रीत सेंगनीहु गाई जानु पर्वे कु गउला ॥१॥ भैरव कुदल २
गोसाई कुदल ३ सरस्वती कुदल ४ सूर्य्य कुदल ५
चन्द्र कुदल ६ ब्रह्मा कुदल ७ रुद्र कुदल ८ लक्ष्मी कु
दल ९ भीमसेन कुदल १० नहु कुदल ११ भवानी कुद
ल १२ बृहस्पती कुदल १३ कुमार कुदल १४ अर्जुन कु
दल १५ दुर्गा कुदल १६ सहदेव कुदल १७ युधीष्ठि
र कुदल १८ सीता कुदल १९ भगवती कुदल २० रा
म कुदल २१ वासुदेव कुदल २२ गादावी कुदल २३
रीषी कुदल २४ नारद कुदल २५ ज्वाला कुदल २६
गाथ कुदल २७ गोरि कुदल २८ इन्द्र कुदल २९ काली
कुदल ३० दुर्ग कुदल ३१ पारवती कुदल ३२ भागीरथी कु
दल ३३ हनुमान कुदल ३४ माता कुदल ३५ मुनी कुदल ३६
सेनी कुदल ३७ राधा कुदल ३८ वीसथी कुदल ३९ प
री कुदल ४० देव कुदल ४१ कृष्ण कुदल ४२ धाती कुदल
४३ कदा कुदल ४४ थाकु कुदल ४५ सथा कुदल ४६ पृ
थ्वी कुदल ४७ राजथाम कुदल ४८ पुन कुदल ४९ वाग
ह कुदल ५० पुथा कुदल ५१ कुमा कुदल ५२ गावी
द कुदल ५३ सेत कुदल ५४ वाराह कुदल ५५ हरी
कुदल ५६ भारथ कुदल ५७ कुती कुदल ५८ वागछा
ए कुदल ५९ वागमती कुदल ६० धनी कुदल ६१

कामदेव

[redacted] ७२ ॥ कुंडल ७३ ॥ १८ ॥ वैश्रवणी कुंडल ७४

गथा कुंडल ६२ धर्म कुंडल ६३ देवी कुंडल ६४ महेश्वरी
कुंडल ६५ कौमारी कुंडल ६६ विष्णु कुंडल ६७ इंद्रा
यनी कुंडल ६८ राम कुंडल ६९ प्राहालक्ष्मी कुंडल ७०
पिता कुंडल ७१ विराट कुंडल ७२ रामेश्वा कुंडल
७३ ब्राह्मी कुंडल ७४ येस्ते पीरू प्रसितगरी पातती
सेक पद्धी स्वप्नी कुंडल तिर्थ आई पुग्या त्यो स्वप्ना
कुंडल मा श्रीषदका दुपरहुद सोहि श्रीषदका
दुषमा राजा प्रभुका चढी माथी गेवसी रह्या
तेस्का भोली प्रहट बेहाने अपसा हुद विमानमा
वसी सूर्य्य कोतेज भारी इंद्रासन वाट आया स्व
प्नी कुंडल मा गे अश्मानगरी सकी स्वहि कुंडल का
ढ्या ई भावसी माल ध्यान पाध पुजागरी सक्या
हु गालाहु आफ्रा रविमान मा वसी वैकुंठ धाम ग
ई हु प्रभु माल तिरानी मा श्रीषदका फेद भुनी आ
ई कपाकोट्वारी फेरी पुजागर लागीन पुजागरी स
क्या पछी सोवनको थाल उचाली देवताका चर्नामत
सी मा राखि थाल हात मा राखि वस्त्र आफुला छा
दि आया का औथी पछी राजा प्रभुका ल स्व
हि धाल्या बसाली दिया आफ्रा मत्या विचारी
हु मैले रात्या प्रभुका राजा लाई छादी आया का कु
ढ्या ध कुंडल ८८ मुक्ति कुंडल ८९ विभीषन कुंडल ९० गो
पाल कुंडल ९१ शती कुंडल ९२ व्यास कुंडल ९३ अंबरिष कुंडल

पुकडेव कुंडल ९५ पोतकाडी कुंडल ९६ भीष्म कुंडल ९७ रुक्माणी कुंडल
९८ अंगद ९९ [redacted] कुंडल १०० सुभद्रा १०१ पांडवनी कुंडल १०२
गोपाल कतावाट अस्या भनी माथी श्रीषदका पुल
हांगा मा हुर्दा भंडुका राजा लाई देख्या बहुलनु हुवा
भनी बोलाई हुर राजा हुषवा बहुली तल आया
रानी भद्र तथा श्री ब्रह्मकसागरी आई हुभया भनी
सोच्या राजा भद्र तिथ्रा मा हुलपुर देस सीमा मा
उची घोडाले लाई पुग्या या तिथ्रा मा हुलपुर मा इन्द्र
यंदकोदा वाजाको तिथ्रा घात हुनी १०८ अमृतको
घेला तिथ्रो गादी मा राख्या को अमृतको दाना १०८
घेर सोमा ल्याई हु भनी घोडाले बताई दा घोडाल
भन्या मा फेर कल्याई सो घोडाल सीका या वमाजी
१०८ कुंडल ती आई दा थाई थाई मा अमृत पानी छी
जाला सीमा तिथ्रो घोडाले लाई पुग्या या तिथ्रा मेले
पोगा मा या मारी आयो मैले ता क्या गरी पापी मा या लो सकी
यैन हु तिमिलाई बोजीर आया भंदा रानी ले जबाफ दीये
हु हाथी हुद समुद्र मा ल्या का दीन श्रीवीष्णु ले विमा
न पथाई मलाई लीन पथाउ ने छ हु मैले जानु पर्ने छ हु त
पाई लाई भने थकाई लाग्या को छ आज थुलो नीद्रा आउ
ने छ हु भनी मैले विति ल्या को हो तपाई ले पत्याई नुम
मैसु काला गर्नु कुंडा मैले १०८ घेला पानी ल्याई हुहाई
ला को निकुरी सवैत पाई का आइ मा पानी घोपत्या
ई दिया धन्वन्तरी या चिमत्या ले पनी तथा नी जागो

कुनुभयेना उपथा ज्यू हुन्दर कुकुरा सबै विभान आई
देमा पुर्याएरी रह्याका थीयामेरो वउँगुथी र वप
थ्योरामेरो विहा तपाजी लाई छाडी आया मेरो माया
मारी आया कोहोई न तपाजी आई पुग्न भयो वठीया
भयो भवयो तामेरा बीत्ती लागेस क्याहो भन्या तुमा
रा कोली व मुरली व छाडी जानु तपाजी जानु हुवस वा
सब सनावेला भया पछी वयक असल जगा भागे अ
कोसा भागी वहा बहादुरक्षे मुनी बहु नभागी नबहु
अर्काको ठानी पाटी पोढ़ा भान बहु वासवार उठने
वेला भा पोवाली सगाविदा मागी जानु अर्काको स
दावर्तन जानु भागी नजानु भनी यक छाला पनी डी
भन लाग्या बासवस्त्र योछालाभक तक्याई नु सो
वर्नको थाट सीधासन तया कुद नु बोहाते लडु डा
सा दीनु नुनकी एत जस्ताउ डगि स्ववनको झुरी
भेगी गाडेंले सागा कोजल ल्याई पुर्याउ दन कोलीमा
हात हालनु मनले जोचि ताया का लडु पेडा थोथाई
पकुवान चौरासी भोजन कीकाया नु तेश्रा प्रहर भयो
मुरली बजाई दीनु हुवस्त र नआई पुग्द छु योकुराको
सत्यवाचा भयो भनी रानी दावीती गीनु र राजा लमा
भेतु फेरि राजाले रानीजाला भनी आफु पतुका
फुकाई आफु कम्या र रानीको कम्या कधी रानी

लाई जानडीयेनगर रानीलेवीती गीनु श्रीविष्णुको पुजा गर्न्या
वेला भयो पुजा अर्को भन्या फेरी श्राप डीनेछन भनी भेडा पनी
नमान्दा अवकसो गर्न्या हो भनी राजा लाई निद्रा हालीदी पनुका
देवाध्याको फुकाई अबजानु भयो भनी मन्त्री वागमा अब
राजा लाई दियाका छाला कोली तुम्वा मुरली राजाले छाडी जाला
भनी चक्र लेनाहा ताबेन रानी आफु वी भान भावसीनु स्वर्गपु
री विष्णुको पुजा गरिबसीनु मधुमालती रानीगया पछी राजा
लाई नीद्रा वारवीमज्या हेडा रानी दे बियेन र वहुत विलापगरी
रुनलागीन हेडा दिउ व प्रहर दीन भयो र मन्त्री वाग गीनु यो
छाला वछाउनु तुम्वा माथानी ल्याईनु मुरली वजाई मानु दियाको
कोलीमा हालनु यस्तै प्रकार सग पनी मागीमानु भनी छाडी गयाको
हो यकोहो भाया लेकुडो हेनछ भनी भेलेभाया लेनसकी
भेरे प्रान मधुमालती रानीका हाग्ने भेरे भनी रुदीनु आईनया
हे यस्तै दुयगरी बोजदै आया आजभेरा रानीले यो छाला कोली
मुरली तुम्वा डीजोगीको भेस्वरी भागीया भनी काम लेगरी
देवाई गयाको हो जाहा सम्को हेलागया पछी ते सुलेछा
डीगयाको के हिलीदै भनी ताहा छाडी राजा मधुकगया
लीनभनी डीनु भर घुमी फीरी तेसै जगामा आई पुग्दा आ
श्चर्य मानी भवकुला भयो कीकसो भयो यहि थाई मा आई पु
ग्या आज पनी यो छाला कोली तुम्वा मुरली लीदै भनी फेरी
छाडी गया फेरी डीनु भर घुमी फीरी तेसै जगामा आई पु
ग्दा यो क्या आश्चर्य हो भनी तहि वसी रह्या जब रात पर्यो र
नीले भनेको हो की होई भनी यो मुरली सगमै भेछन हे

मोवालीको कहौं मकोवासदेई भनी भादा मोवालीभै
छन् अरे बाबाजी वैधो चुला चौकानैथा है सीधासदा
वर्त भीतैथा हैं भैंडा राजा भैंछन् हम आहानहिवै थेंगे भनी
यक थलो वृक्ष भनीगैवासवसी छाला तक्त क्या सोवर्न
बातसीहासनतथा भया तुम्बालाई उंदोसाडीया
सोवर्नको झारी भै गंगाजल पानी ल्याई दीया हातपाउ
धोई आफ्राई क्षाभया को मनलो चिताई जोलीवाट जिकीबा
या तेश्रा प्रहा मा मुरली बजाई दीया मधुमालती रानी वि
मानमावसी आई पुगीन् राजालाई श्री विष्णुको चर्नामृत पा
नी प्रसाद नैवीदे दीया राजाले चर्नासीन् चुहाई न् पानी
प्रसाद खाई उई जनाको हासी ठटा गरी कुडा भोगगरी भोज
मजाक संगसुकालागया भोलीपल्ट विहानै कुबुराका दा
कुमारो मधुमालती रानी विमान मावसी स्वर्ग गईन् राजा
माग्र वेहान उठी अस्नान गरी ध्यान पुजा पाठ गरी
भातपकाई खाई चौवाली संगमै भैन लाग्या हे बाबु आफु
वैधो हम जाते है भनी बीदा मागी राजा ताहाडे बिजांडा जांडा
पकडे लया पुग्या सदाका धीकु संग सदावर्ति संगमै वासमा
गी चौवामा नवसी यक जगामागी वृक्ष भनी वहुगया तोडेमि
सदावर्ति वालाले भैछन् त्योकस्तो जोगी हे छन् अघ जोगी
आई छन् चौवामावस्छन् सदावर्त मागी खांछन् हामी संगवी
डामागीजांछन् योजोगी लेता वासमात्र मागेथो चौवामापनी
वसेनन् सदावर्तपनी खायेनन् जोगीभैकन चौवामा नवसी

सदावर्तनखाई वनको छेउमा वसगया पछी त्योजो गीलो क्या
बांदो हेछ कसोगर्दो हेछ भोलीजानेवेलामा विदा भैजांछ
न् कि विदानभैजांछन् हे नजाई भनी यक जनाके टालाई आ
हाई चिवावसमनाई पठाया त्योकेटा त्यो वृक्षको पा य
कृ वृक्षमा चढी चिवालीवसी हे राजाले सदाकामै छा
लातक्तक्या सोवर्नको रिंगमहलको खात सिंहासनतया
भया तुम्बालाई पानी ल्याई भनी उंदोसाडीया सोवर्न
को झारी भै गंगाजल पानी ल्याई पुग्याया हात पाउ धोई पीवा
मत चौदासी भोजन जिकि खाउ भनी मनले चिताई जोलीमा
हात हाली झीकी सोवर्नको ठाल माहाली खाया तेश्रा प्रह
मा मुरली बजाया मधुमालती रानी विमानमावसी आई पु
ग्या तेस्ता विचमा वृक्षमा चढि चिवाली वसी हुन्या विमान आ
ई वृक्षमा वसी मुर्छा परी रह्या मधुमालती रानीले श्री
विष्णुको चर्नामृत पानी प्रसाद नैवीदे राजालाई दीया राजाले प
नी सिंचा छाई नैवीदे खाई २ जनाको कुन् ताहा संग वसी भै हास
वेल कुडा भोगगरी सुकालागया भोलीपल्ट अघाँ मा मधु
मालती रानी वीमानमावसी वैकुंठ धाम गईन् त्योवेला दी
वहमालाई विमुक्या ई थी हेर्दा आस्चर्य मानी सदावर्ति थे
जोकन भैछन् हे सदावर्ति साहेब त्योसन्यासीता देखनुमा
न मानी सकोउपहेछन् तिनका छाला तक्तक्या हेर्दा या
ए सोवर्नको खात सिंहासन तया कुंडो हेछन् तुम्बालाई उं
दोसाडीया उनको पेअस्तो उडीगै गंगाजल पानी ल्या
उंदो हेछ हात पाउ धोई जोलीमा हात हाली भनी पोको

राजी मिथो कि कांडो हेद ते श्री प्रहुमा मुर
ली बजाई दीया लक्ष्मी कुन की सास्वती कुन विमान
मावसी आई कुन तेस वेलामा मा चिंवाली कुबमा चढ़ि
वसी हे काधीया विजली चमकाई मैं के हि थाहा
नपाई मुखबार बसी मुर्छा पडी रह्या रात भर उई आना
को हास खेलगी वेहान सवेरै विमान मावसी गया प
छी मवी मुज्या सासा आई वीस्त्रा गर्न आया की कुन
भनी नुर के हि सदावर्ति ले भद्धन अब के हि चिंवा वस्त्र
गाई त्यो बावाजी हामी सीग विदा मागी जाद्धन कीते
सैजाद्धन भनी के हि चीवा बाबताई बथाया ताहा पछी
राजा मधुकाले अहमान गया सेध्या पाउ पुजा गरि भा
नुबाई सदावर्ति सीगमै भन लाग्या हे सदावर्ती वालाहो
हम तो जाते है तुमको आनंद है वैथी रह्यो भंडा सदावर्ति
भद्धन हे बावाजी आफुले सन्यासी को रूप धार्या को धौ
भया को द्धेन के ले जाहा को चालु कुनु भयेन की बुद्धी
कन पनी आनी जानी बुरु पचाउनु भया को हो की कसो
हो जाहा को ताओ आया पनी व चीज ले जानु पर्द्द येक
चीज दिजानु पर्द्द भंडा राजा मधुका भद्धन मसंगका
चीज द्धा क्याडीई भंडा सदावर्ति भद्धन तिमि सीग को
मुली पडीई मसीग को वज्रथीगा वतिमि लेई भंडा रा
जाले वज्रथीगा को क्याग नद्ध भनी स्वध्या सदावर्ति भ
द्धन कसै ले गर्न सके को काम्य सहो गर्न सक्द्धन अका

सुभा पनी जान सक्द्धन पाताल पनी जान सक्द्धन भनी
वज्रथीगा लाई ल्याई दीया राजा भद्धन उसो भया हे वज्र
थीगा हो मैले अैले अकास पाताल जानु पो पनी ज्या
सुकै मैले मने भनी भने काव मोजीम तिमिले मीड द्धन की
मीडै न भंग वज्रथीगा भद्धन हाम्रा वस मुले तपाजीला
ई भस्मो पीई या पछी तपाजीले अहुया वमोजीम गर्नेहु
भनी उफेरा बाचा बाध्या ताहा पछी राजाले आफुसीग
को मुली सदावर्ति लाई दी उस्का वज्रथीगा आफुसा
थ मुली राजा मधुका गया अलीक पा पुग्या पछी राजा
भद्धन हे वज्रथीगो त्यो अैले छाडी आया का मुली ल्या
ई नुपर्यो त्यो मुली तामे ले प्रागहो नल्याई भयन त्यो स
दावर्ति ले मिथो मुबलो दि द्धतापनी भीडु भीडु पा पी ल्या
ई पर्या ल्याई नु पर्यो मैले अहुया वमोजीम मानुला भनी बा
बा बाध्या पछी नल्याई भयन भनी राजा मधुका ले भंडा हुव
स भनी वज्रथिगो भन लाग्या हे सदावर्ति हो हाम्रा साहे
बले तिमि लाई दिगया को मुली मागी ल्याई नु भनी अहु
ई पथा उनु भयो ल्याई त्यो मुली भंडा सदावर्ति भद्धन क्या
गर्जले डीई ला तलाई दिया साती ली याको हो डीन भनी भं
डा वज्रथीगा भद्धन हि जो तसीग वस्या सीग तैले अहुया को
गर्नेहु आजई न लाई दिया पछी उनको सोहो गर्न पर्द्द भ्रो
वानी तैले थाहा पाया के द्धन मिथो मुबलो डीद्धतापनी
डेई डीन भद्धो भने तैले उस पाई ला स भंडा पनी सदावर्ति ले
नडीडा वज्रथिगा ले २ पट लपेता ले हान्दा सदावर्ति मुर्छा

मत्रो॰ वज्रथीं गाभीत्रगे॰ सदावर्तिको घाउली॰ म्रालीं॰
लीफर्कि आई॰ एजा मधुकालाई सो पीदिया॰ ताहा देषि
गांडा जांडा॰ अकैंदे स्मा पग्दा॰ सदे का मार्फीक सदावर्ति
सींगगे भैनलाग्या॰ हे सदावर्ति वालाहो॰ हामीलाई वास
देई भनी एजाले भंडा॰ सदावर्ति भंद्यन॰ येहि पोवामा
वह्न हवस॰ बुहा॰ चोकातैया॰ हे॰ सीधासा जाम तया
हे भंडा एजा मधुकाले॰ यस पोवा मैनाहि वैथिंगे
सदावर्त नाहि बाते हे भनी अलीक॰ नागैयक वक्षे भनी
वह्न जांडा॰ सदावर्ति वालाले भंद्यन॰ तेस जोगीले॰ चोवा
मानवसी॰ अंतवह्न गया पद्दी॰ तेसले का घांडो हे हे॰ क
सोगई हे हे॰ विया॰ गीआई भनी॰ यक जनालाई चेवा
बताई॰ पथाया॰ त्योंगे एजा मधुका वस्या का थाई मा॰ यो
ताहवमा वधी चीवाली वसी हे॰ घा॰ एजाले॰ सदाकाथीक
संग॰ ढालातक तक्या॰ सोवर्नको बाट सीधासन तया
भया॰ तम्बाउ धोसा॰ ढीया॰ सोवर्नको कुंडी मैं गंगाज
ल पानी ल्याई पुग्याया॰ मनले चीताया को॰ फेरी मा हातह
ली॰ लड्डु पेडा मेवा भेरी गर्फीकी सोवर्नको थाल मा हाली
बाया॰ नेश्राप्रहामा॰ म्रालीवजाई दिया॰ मधुमालती॰ ग
नीवीमानमा वसी आई पुग्या॰ एजालाई श्रीविह्नको चर्ना
मृत पाती प्रसाद दीया॰ एजाले सीचवाई नैवीदे
बाई हासीथता कुडागी सुकलागी॰ भोली पल्टो वे
हान॰ सबै मधुमालती॰ गनी विमानमा वसी वैकुठधा

प्रगई॰ त्योचिवावसी हे॰ मानीस्त॰ गनी वीमानमाव
सी आई दे॰ मा॰ ऋध्या॰ पृथवाट बसी॰ हुया॰ काथी जा॰
वेहान॰ गनी विमानमा वसी गया पद्दी॰ वीमुक्या॰ आसर्ज्य
मानीद गुदैगे॰ सदावर्ति संग भंनलाग्या॰ हे सदावर्ती सा
हव॰ त्वोताडे सनमा वसन्यासीको भेयाहे हे॰ त्वो जोगीतामा
हादेवकुन॰ की विलकुन॰ भैलो ताके हि जानेनन॰ त्वो सींगको
ढालातक तक्या॰ सोवर्नको बाट सीधासन तया॰ कुंडो
हे हे॰ तीवाउडो सा॰ ढीया॰ सोवर्नको कुंडी भैं गंगाजल
पानी आई पुग्दो हे हे॰ कोलि मा हात हाल्या॰ नाना ताहको
भेवामीसंग फीकी॰ सोवर्नको थाल मा हाली॰ बीडो हे हे॰
जो श्राप्रहामा म्रालीवजाई दीया॰ नपार्वतीकुन॰ नसरस्वति
कुन॰ नलक्ष्मीकुन॰ विमानमा वसी आई॰ मता विमान आई दे
मा॰ ऋषमा चढि विवाली वसी हे का मुर्ध्या पृथवाट
बसि॰ घा॰ काथी जा॰ फेरी विमान॰ ढुलासन फर्के पद्दी॰ वि
मुक्या॰ सासा॰ येहि आया भनी वीस्त्रा॰ कहेदा॰ फेरी सदा
वर्ति भंद्यन॰ त्वो जोगी वीडा मागी॰ जांद्यन की तेसे जांद्यन॰ फे
री विवा वह्न जाई भनी॰ चिवा बताई पथाया॰ एजाले॰ अह्मान
पासध्यान॰ पाथ पुजा गी भात पकाई बाई॰ सदावर्ति सं
गवीडा मागन जान्दा॰ सदावर्ति ले भनी॰ हे बाबाजी॰ जा
हाको गीत॰ येक चीज दी॰ यक चीज लैजान पद्दे भंडा॰ एजा
ले भनीन॰ मसीतक्या विनद्य क्यादेई भंडा॰ सदावर्ति भंद्यन॰
मसंगमन बिंता॰ ताई लो पद्दन॰ त्वो ताई लो का प्रभावकस्ता

हेद्धन् भने श्रीमहादेवको पार्वतीको विवाह गर्दा बनाया
को लाखोको बल नेतीस कोटि देवता लाई भात पका
याप नी ठिकगरी पाकुद्धन् येकै जना लाई भात्री पकाया
पनी ठीकगरी पाकुद्धन् योताई लोक सोगरी भैले पायो
भनी भैन्हो लाभने भैले श्रीमहादेवको चाकरी गर्याको
थीया बुसीकुनोर श्रीमहादेव वाट भलाई दीन्भ
याको हो भैले सोहि ताई लोतपाजी लाई दीद्धु भंडा
एजाले मसीतको काली दु भंडा सदावर्ति लेतपाजी
संगको मुली १ देई भनी भंडा एजाले लो भनी आ
फ्रु संगको मुली सदावर्ति लाई दिमन चिंता ताई लो
१ आफ्नो लिकायाजांडा २ अलीकुपा पुगे मही भैद्धन् हेव
ग्रथिगा भैले छाडी आयाको मुली लीयो आउन् त्योप
लीता मेरो प्रानहो तिमि लाई ठाहाद्धन् नलाई भयनजाई
भनी अहाया वज्रथीगा तन पा मे भैन लाग्या हेसदावर्ति
हो लो भैले छाडी गयाको मुली हाम्रो साहेवले लीन पथायो
देई भंडा सदावर्ति भद्धन् मो भनी चिंता ताई लो दियो सा
ती लियाको मुली हो के गर्नु ले देई लाई दैन भनी सदा
वर्ति लो भंडा वज्रथीगाले २ पल लात लेहाँडा सदावर्ति भ
या वज्रथीगा भीत्रगे सदावर्ति को घा माडुली मुली
लीयो गे राजा मधुकालाई सो धीडीया ताहाडे बिआ
न्डा आन्डा पीफावती रानी आफ्नो हजना डाज्यु हुकुम्या

काडे सभा पुग्या पीपलको कुषमनी वास्वस्या सदाकाथी
कुडे घाला तकतक्या सोवर्नको षाट सिंहासन तया भ
या तुम्वाउडो सारीडीया सोवर्नको झारी भै गंगाजल पा
नी आई पुग्या भनले चितायाको भेरा भस्त्रांग भनी चिंता
झोलि माहातहालीझीकी सोवर्नको थाला हालीषाया
ते श्रीब्रह्मा मुलीवजाई दीया मधुमालती रानी की
मानभावसी आई पुगी नृ ए राजा लाई श्रीवीष्णुको चर्ना
मृत पातीप्रसाद दिया राजाले पनी सीचहाई नैवीदेया
ई उईजना सोवर्नको सीहासन भावसी हासषेल गरी रानी
लेयो उपाक स्को हो भनी सोधया राजा भद्धन् निर्मालो भ
लाई छाडी गयाथद्धी भैले बीवाह गर्या पाकी फावती रानी
को विवाह हो भनी भंडा रानीले बोलाई ल्याई नृ हुवस् भन्या
राजाले पीफावती रानी लाई बोलाई नृ यकै षाट सिंहासन
भावसी मधुमालती रानीले श्रीविष्णुको चर्नामृत पीफाव
ती रानी लाई दिया सीचहाई प्रसाद षाया पीफावती
नी बुसी भै हास्दा मधुमालती रानी भद्धन् योरानी वतीस
लक्षनले संयुक्त भयाका हेद्धन् मानु यतीकै म्रो रानी स्वर्ग
मध्ये पाताल तीन्भुवन भापनी द्धेन वकुर् एम्रो छाद्धन्
भनी मधुमालती बुसी भै फेरी भनीन् अवई प्रीत हे पीफावती
रानी तिम्रो मेरो वाचागरी के भन्या दीन को ४ प्रहर एक को २
प्रहर राजा लाई तिमिले सभा गर्नु वेहान २ प्रहर भैले सभा
गरौला तिमिले पिस्ट्रा गर्न भनी वैडो वस्त्र को कुरा गर्दा

पंकावतीराणी लेहवसडीडी भनी पाईमा पठ्या सोहि
पैडेजलेसदा सर्वदा छ्याकाथीया राजा भन्या सदै
सीका खेलनजांन्या येकदीन राजा सिका खेलनगया
र वखत चारि पैफावती राणीले झुलीवजाईदीया
इन्द्रासनमा मधुमालती राणीले सुनी मन्मा भईन अव
कसोगौ जाउ भने डिईसो कुर्मतजांनलाग्यो नजाउ
भने वीनाराजाले संकष्टनपरि योडीडि सो झुलीवजा
ईन पने होईन अवकुर्मत गयापछी पनीजाने पर्यो भनी
हतपट संग गाडीमावीमानमा बसीआईन र राजालाई
नडेखडा हे वहेनी राजाकाहाजान भयो भनीसोध्या
राजातासीका खेलनगयाकाहैन भनी पैफावती राणी
लेभडा योझुलीकस्तेवजायो भनी मधुमालती राणी
लेभडा मैलेवजायाकोहोडीडी भनी पैफावती राणिले
भनीन र तवमधुमालती राणी भईन हे वहेनी राजाहा
आयाकोतिमिलेसाहै पिसाछो अवउ प्रीत आईनेहै
न भनी झुलीतुम्या छालास्मतकोज्यू कि फेरीआ
फ्रा गाडीवीमानमा बसी इन्द्रासन मागईन अलीखेप
छी राजासीका वाट फर्कि आई पुग्या र सदाकाथीक
संग छालातकपया उ कुस्ई पीयामात्र कृया तुम्या
उडोसाडिया तुम्याकोतुम्वे भयो झोलीमाहातहा
ल्या कोहिआयेन तेश्राप्रहामा झुलीवजाया झुली

वजेनन र आसर्य्य भनी राजा भईन हे वज्रथीगा तीनाघ
ैमावसी छ्याकाथीईन आज तुम्वाले पनी पानील्या
येन छालाकोपनी सीहासनवनेनन झोलीवाटकेहि
आयेनन झुलीपनीवजेनन कसोभयो भन्छा वज्रथी
गालेऔसामाफ भया मवीत्री गर्छु भनी विनिगीन हे
माहाराज आजकाडीनमा पैफावती राणीले झुलीवजा
ईदीया विमानमावसी मधुमालती राणीआई राजाखो
ईभनी सोध्या राजासीका भागयाकाहैन भनी पैफा
वती राणीले भनीन योझुलीकस्तेवजायो भनी सोध्या
र मैलेवजायाभनी पैफावती राणीले भंडा मजाहा आया
कोतातिमिले साहै पिसाछो वहिनी अवउ प्रीत आ
ईनेहैन भनी झोली तुम्या छाला सवैको ज्यू ही
कीलगीन अवक्याले झुलीवजला कस्तेउ्यू ल्याईन
सकला मैंतले पनीकुदैन प्रानीज्यूलेमात्र सकलाभ
नीवज्रथीगालेभडा राजा मधुकालेआग्यागत्या हे
वज्रथीगा अवकसोगर्नेहो हिजोतिमिले वाचावाधडा अ
कासपाताल जाहा भंछो वाहा पुलाईदिईला भनी वाचावा
ध्याकाछो अवमलाई आकासलेजान पर्यो भडा वज्रथी
गाभईन हजाद राउडै भैत्याहोआईला भडा राजामधुका
लेड राउडैनभन्यो र वज्रथीगाले राजा मधुकालाई आ
फ्रा जियमा चहाई अकासमालेउीडा भया आन्दाजीडा
आकासमा मधुमालती राणीका रिमहलका स्थालउ

घाटि पोसाक छोडाइनेवसत्रा पगी म्हालैवाट राजाम
धुकाभित्र पस्या मधुमालती रानी येक कुटलेष
सी भयो येककुटा चाहिमानी राजासंगे बिंतीगरी
रहे महाराज हुजुआइनु भयो श्रीविष्णुवाट चालु
पाया नासुडीनेछन तसर्थ हुजु भीत्रै वसी रहनुह
वस वाहीर कैलेपनीनआइनुहोला भन्या तो भ
नी राजा भीत्रै वसी रहनु भयो मधुमालती रानीका
सुनकापेताको वधीयो राजालाई तेसै पेताको माहा
ली भोलीपल्ट वेहानेउठी अस्नानगरी न्यास ध्यान
पाथपुजा गरी श्रीविष्णुको पुजा गरी आई भात पकाई
छुवाई मध्यान सारु को पुजा गरी आफुले भात खाई रा
जालाई तेसै पेताको माहाली राजालाई नआइनु भनी
अहाई आफु नाचन गया उसका हिंयाका स्वाले अ
लपली जांडा राजाको भनुहेना भैछन हे वज्रथिंगो
मधुमालती रानी श्रीविष्णुका पतीगरी भागे नाचन
गया काछन भैलेपनी नाचन नजानु लाग्यो पेताको उ
घाडि दई पेताको भने बोलना लाई पनी माहोछन कीन भने
सुनको घोडा १०८ चांडीका घोडा १०८ सीलाको घोडा १०८
फलामको घोडा १०८ जाघोडा ५४० ई घाडि दई भनी बहु
त ताहसंग भैचा पनी वज्रथीभालेभांडा तेरो सत्यवाचा
होभने चाहे बोलीदेई भनी कराई डा सो सुकाज्यूथकी मा
नीतक भया वज्रथिंगाले राजाका पाया को देखि माया ले

पेताको बोली राजालाई ना चहेराई न लग्या मधुमा
लती रानीको राजाको नजाजुडीनाल चुक्या श्रीवि
ष्णु वाट आज्ञा गरिन हे तेतीस कोटी देवता बजाइनेसी
पालोको छ भनी आज्ञा गर्दा सबै भैडा बजाइनेसीपा
लो वालस्कीनागराजा छन भैडा तेसै लाई डाकन प
थाई आज ताल्ष्ण स्कोभनी श्रीविष्णु जानु भयो
अहा नेतीस कोटि देवता आफ्ना आफ्ना आश्रम मा
जानु भयो मधुमालती रानी पनी आई राजा मधुका
लाई भेडी भई न हे माहाराजा हुजुले भलाई विगाडु
छ फेरी फेरी पनी यस्तै भया श्रीविष्णु ले नीश्चये सा
पडी न्याछन हुजुको भेवकुत बीघो डहोला भैडा
राजाले भोलीता निश्चये आई नेछे भनी वाचा बाधा
फेरी वज्रथि भोलाई पनी भनी न त्यो पेताको तेलेकी
न बोलीदिई स तैलो पनी बोलीदीन भनी कबोल गर
भैडा वज्रथीगो भैछन भैलो राजासंग अघीदेखि कबो
ल गया काथिया राजाले उघाडि दई भनी भने पनी भै
लो उघाडिदीन्याछन भनी कबोल गया आनन्दसंग रहा
भोलीपल्ट पनी सदाका थीकु संग आफ्नो नीत्ये कर्म
सीध्याई श्रीविष्णुको इसाज पुजा गरी राजालाई पाती
प्रसाद नेविडेदि भात पकाई छुवाई राजी भैछन आजता
नि श्चये न आई नु होला भनी फेरी वज्रथीगोलाई पनी तैलो
पनी धोका उघाडि दई भनी वस्त्र गहनालगाई छम छम

गरिजांदा फेरि राजाकामन्या कलपी मनमन रहिंदा
भैंड घन हे वज्रथीगो आजपनी मैंने मन रहिन मेरो
सत्यवाचा गयापनी आवसपनी सिंतवी छोड भया
पनी क्यागई उसका गहना वस्त्र लगाई छम छम गरि
नाच्याको अपसाको अवाज सुनी उसकाहि दर्शन
कल कुलाक देखदा विर्षनुनसकी आउंआउं भन लाग
ग्यो आजयेक दिन पेनाराउधारि देई भनी वकुन वी
लापसंगका गई डा सोसुकी मा नातकुंडा पनी
वज्रथीगोले धोकाबोलीदीयेना राजा भैंड न क्या
न मेरा हत्यालिंड घन तेरो मेरो वाचा हो भने उधारि दे
दिन भने महत्यागरि मैंड भैंडा वज्रथी गोले मन
मासाहे दयाभयो पेनाराका धोकाबोलीदीया
राजानीस्की नाचनगया कोथाई मा पुग्या
फेरि रानीको राजाको नजा उडी तालचुकी
यो श्रीवीछ्वाट श्राप दिन तया हुंडा तेनीस
कोटी देवतावाट आजयक दिन माफ गरिदीन हे
सभनीगामी सवैदेवता आ फार आसन
मा माग्या रहचुमालनीरानीपनी आ
फार आई राजासंगविंती गरि छन हे
माहाराज हजुरलाई ताकनि भन्या पनी मान्ने
भयेन हजुरका सत्यवाचापनी रहे नछ आफुले

गरि कासत्यवाचा आफैले वेथगर्नु हुन्छ भन्या अहुधोक
को घासहिहोला निश्चय तिप्रो मेरो विछोड न लाग्यो
भैंडा राजा भैंड न हे रानी यो मन पापी कुंडो रहे छ तिप्रो ना
वन हेर्दा ता हृदये माथी रहे लागी रहे छन मन रहेन
सा लाग छ मेरो आनृतिमिलाई यक दिन नदेखदा काहा
गई प्रश्न हे भैंया जस्तो कुछ भनी वकुन्ने कुनासीत आज्ञा
गरिन ताहापछि फेरि भोली पल्टपनी रानी वेहानेउठी अ
स्नान गरि पास ध्यान पाथ पुजा गरि श्रीवीछ्वको उसाज
पुजा गरि पानी प्रसाद नैवेद दीया राजाले पनी सी
पकुराई नैवेद खाई भात खाया यती गरि सकीया पछि
फेरि रानीले गहना वस्त्र लगाई राजासंगवींती गरा आ
जतानिश्चयेन आउन होला श्रीवीछ्वरिसानी हे छ आज
आउन भया तानीश्चयेश्राप दीन्याछन हिजो तो वीछ्व
वारसाप दिनतया हुंडा तेनीको तिदेवतावाट विंति
रिथा भी वक्तन भयो तपान्नीले पनी सुनेकै हो ला
भनी राजा लाई पेनाराम्हाली ५४० धोका माताल्चा
मा श्रीवीछ्वका हजुरमा गै नाचनु लागीन प्रभुमाल
गिरानी नाची हेंदा श्रीवीछ्वतेनीस कोटि देवता खुसी
हुन लाग्या काथीया उसैवत्ष मा फेरि राजाले भंडो
भयो हे वज्रथीगो आजपनी मनु हेन आजयक दीन

मात्र धोकाबोलीडेई भोलीडेवीभनेछैन भनी पे
ताहो श्रीवली राजावकुत तहसंगकाईडा वज्रथी
गोले धोकाईधारी दिया फेरी राजाले मधु मालती
रानीना चीह्याकोधाईभा अघीलुति गैवहगया
रानीको राजाको नजाउडीताल चुकया श्रीवीहुदे
वतासाहे रिसाई आग्यागरीन हेतेतीसकोटीदेवता
होमआजयेसलाई साप पडीछु १।२ दिन होईन ३दीन
लगालगे ताल सुस्कायेछन योनजानो होईन मला
ई हेलागया कोहो भनी श्राप दिन लाग्या हे मधु माल
तीपानी तैलो मलाई नतोहि दिन दिने ताल चुकायो
अवतैलो पृथ्वीमागे सिलाभयास भनी श्रीवि
हुवाट येती श्राप दिया मधु मालती रानी उतने
वो पृथ्वीमागे सिलाभई न फेरीयो सिलाभ
याकाथा उभा मधुका राजा वज्रथि गोगया
ताहानेम १ दशा हे छन वहीवसीन तेस थाउभा
वनवाट स्याल स्यालनी रोताआई स्यालनीले भनला
गीन हेबसम आजना घा पुग्नसकीयेन यहि वासव
सो भेडा स्याल भेडन विस्वास गराई ला छो छो हि
हु भोकै हो ला भेडा स्यालनी भेडन कुर्के को छो छो हि
आजयकदिनले के कुनेछन जनीगा भता हिर्न सके ग

भनीताहीवस्यो जबातपन्यो त्योस्यालनी हडलाई
निंद्रानआईडा स्यालनी भेडन आजसुत्याको थाई फे
रियो हो की निन्द्रानआयाको बसम भनी स्याल ले
क्यासास्त्रकथाहा बीसाहाली भेडा स्यालनी भेडन
हेबसम्या धुगा छपराप्रा चिला मुर्ति भयाको छ
यो धुगा आफे सिध भयाको हो की कसे लेवनाया
को हो भेडा स्याल भेडन्या कुनसो धुगा
काकुरावतायो की तं मवीछाडनु छे भेडा स्याल
नी भेडन हेबसम तेती कुरावताई डा विछोडनु
छेन यती कुरा कहि दियेन भन्या मजवसहत्यागी
भई छु कहि दिन हवस भनी वीती गडी स्याल ले भ
नीन भवी छोड भया क्याग हे हत्यागीन मा भवता
ई छु भनी स्याल ले हेन लाग्या हे स्यालनी सुन कस्य
गी या सीलाभयो भने श्रीवीहुका श्राप ले सीलाभ
याको हो कस्य भने अघीयकदे स्मा यकवाद साहका
रानीवाट घोरा हे छन ति राजाले दकीनी स्वाही
ल्याउडा रानी साहेवज्यू हडलाई वनवास भे पछी
फीछा मधुका राजाको मधु मालती रानी संगवी
वाह भे फेरीयो मधु मालती रानी इन्द्रासन माना
चकीर्तन गर्डा आफ्रा बसम राजा मधुका संग नज
राजुडी ताल चुकडा श्रीवीहुले मर्त्ये लोक मागे सी

लाभयासभनी श्रापडीयार सीलो भैवहमा
याकाहुंनभनी सवे अघोडे विको वृतात्त गरी
कुराकहेडास्याल नीले भंद्धन हे असम अवेया
सीलाकतिस्मसिलाभे हेंद्ध भनी सोध्या डीवे
बारुपर्वनपुग्दे मधुमालतीकै ओताराराईने के
हिजुक्ति द्धकी द्धेन भनी सोध्या तवस्याललेभंद्धन
योकुरा गम्या पद्धीतेरो भेरोनिश्चयवीछोड हुंद्ध भ
नीपाजोमालेषेकोद्ध योकुरानसोध योकुराता
कस्तैगो पनीकहेडेन भंडास्याल नीले भंद्धन तीमि
संगविछोड भयापनीके गद्धीतेम्रो सत्येवाडीमअ
स्त्रिहोभनेयोकुरानकहिभयेन कहेनो भने मअ
वस्ये हत्यागरी मर्दु भनी धुंगाया ताईको थोकी स
वे रक्तको धारा वहाया स्याललेत्योहत्याहेर्ननस
की भंद्धन हे अस्त्रीतहिर्ननसकडा तेरोजीयकाला
गीत्राहावासवस्ये तैलेआफ्नाजीयेभावेहकमाडु
षडी रक्तको धारावगाई स्योकुराकह्यापद्धी नि
श्चयेविछोड हुंनद्धतेपनीकहुंहुत्यागरीनमा
भनीकहनलाग्या अहुकसैलेगीमधुमालती
राणीकोओताहुनसकतिन मधुकाराजा वज्र
थींगो वई २ जनालेओताराग्या जाहाहुं कसोभने
वज्रथींगोलेगोहुलल्याई हलोनारी अवो जुवा

फाली लाई जो ताप लगाई जोतीताधिछी उभारी
फुलाई पकाई उषारिपेली ल्याईन आघानेलम
नचीताताईलोमाएषन आघानेल त्योसिलामा
एषन वज्रथीगोले त्योधुंगाकोमति लाई धुलोपा
ई मधुकाराजाले मनचीता ताईलोमा धुलोहोम
ग वज्रथीगोले पनी धुलोपारी सकद्धन मधुका
राजाले पनीहोमीसकद्धन यतीगरी सक्यापद्धीम
नचिंताताईलोवार त्योपानीआगाडीकाभंडा १०ग
नलेएम्रोभैनीस्कीआईद्धन भनीस्याल ले आफ्ना
स्वामीस्यालनीलाई कह्या मधुकाराजाले सवे
कुरावृत्त सुनीलके पद्धी राजामधुका वज्रथी
गो ६२ जनाकुन उथीआईडा स्याल स्यालनी धुंडुई जनाती
राणीवीछोड भैभागीगया ताहापद्धी स्याल ले आफ्ना
स्वामिलाई कह्यावमोजीम राजामधुका वज्रथींगो २
जना भै स्याल ले कह्यावमोजीमगरी सक्या अघीका
भंडा १०गुनले एम्रो भै मधुमालतीरानी मनचीता ता
ईलोवार निस्क्या मधुमालतीरानीभंद्धन हे माहाराजाथी
[illegible] वीछुका श्रापले सीलाभयाको मोतनक
सैलोलकैन तसर्थ श्रीवीछुवारयकुरा हुकुम भया
को द्धवक्याभने मभाचडा वडाईनजीने स्रीपालको
द्धभंडामहादेवले वासकीनागराजद्धन भंडा दाक

नपथाई भनी श्रीवीष्म वाट हुकुम भयाको छ अ
वहजा लेवासुकी नागको दुचगी आनु हवसुश्री
वीष्मका पतीगी मावली हुनु हवसु वीष्म
वाटे अने विति के मलाई क्याका मले हुकुम भयो
भनी भनु हवसु : श्रीवीष्म वाट मधुमालती ना
चदा ताल मिलाई वजाउ न सिपालो को छ भंडा श्री
माहादेवले वजाउ न जाने सिपालो वासुकी नाग
राज छन् भंडा तिमि लाई दाकन पथायाको हो भ
नी हुकुम हुने छन् तेसवयत माहजा लेश्रीवीष्म वा
ट आफु कागर्न नमाउ देमा मै लेहुकुम भयाको
सवा सुनी मजाहाआउडा मधुमालती रानी सी
लाहुन तया भयाका थिया मजाहा आई नपु
कै आलतिमि सिला भया सुसिला भयो भ
ने मै ले आपदिने छु भनी भनु हो ला जो हुकुम
हो ला सो वमोजीम गर्नु हो ला भनी मधुका रा
जा लाई वासुकीको दुचवनाई पथाई दीया रा
जाले श्रीवीष्मका पतीगी मा धेउ आवसी हि
नु श्रीवीष्म वाट च्यालु घाटी हेर्दा वासुकि ना
गराजाको भेसुलीयाका मधुका राजा विति गई

छन् हे परमेश्वर मलाई क्या हुकुम हुनु हु
छ साकाम मा तया छु भनी विति गई श्रीवी
ष्म वाट आया गीन् हे वासुकी नाग राजन् तिमि
लाई दाकन पथाया को अहुका मुलेहोइन मधुमा
लती नाचदा ताल मुस्क्या : पजाई ने सिपालो ति
मी हो भंडा दाकन पथाया को हो भनी हुकुम भया
: वासुकी भेसुराजा विंती गर्छन् मजाहा हुकुम
भया को छ वासुनी मजाई डा मधुमालती भेत भैसी
लाहुन लाई तया हुंडा मफुर्कि न आया सम सिला भ
या भने श्रापदीने छु भनी आया को छु जो हुकुम भनी वि
ती गई श्रीवीष्म वाट मधुमालती सीला भया को छैन भ
ने दाकी लाई भनी हुकुम हुंडा राजा मधुका तया फु
र्कि आई रानी लाई सवत नात्र फुर्कि हिन् : ताहाम
हीरानी ले राजा लाई फेरि वैकुंठ धाम जाने सवै कु
रा सीकाई सके पर्छ नाचने वजाई वेसवै ताल मी
लाई सकी वैकुंठ श्रीवीष्म काहजा मागेना चछ तम गर्न
लाग्या : श्रीवीष्म प्रभृति तेतीस कोटि देवता गंधर्व कि
न्नर सवै हेर्न आया सवै बुसी भई नु : श्रीवीष्म देवताले
आया गीन् हे वासुकी नाग राजा तिमि ले मृदंग वजाया
को देखि मवकुत बुसी भया भनी नु तिमि ले क्या मागछौ
माग मदीछु भंडा वासुकी भेछन् मै ले भागेको पाउने

भयामागीलाभईडा श्रीवीछ्वाट तिमिलेमागेकोडीछु
भनी३के एवाचावाध्या वालसकीनागमेसमधु
काएजाभईछ मैलेअहकेहिमाडैनयेहिनावने
मधुमालतीएनीमाडछु भनीवालसकीनागले
वीत्रीगया श्रीविछ्वाट आग्यागीनु मेरोप्रेम
सदासर्वदाचाहिनेभाग्यो आहवाप्रसादमाग्लाभनी
थानेकोथीयो केगरैअवआसकीभयाभनी मेरा
वाचालेगयो तिमिलाईमधुमालतीएनीअवसे
डीयालेजाई भनीतेतीसकोटिदेवतासंगसो
धीसोपीडियाः तेतीसकोटिदेवतालेभनी वकुत
बुसीभेः तिनिहरूलाई येकुवेकवी मंत्रीडीवाप्रसा
डडीयावडावडामंत्रीभनीडियाः फेरीवीछ्वाटआ
ग्यागीनु हेमधुमालतीएनीतिमिनाच्याकोडेखि
मवकुत बुसीभयाकोछु तिमिलेकयामागप्छ मागम
डीछु भनीकुकुभयोः मधुमालतीएनीलेमैले
माग्याकोपाईनेभया मागीलाभनीवीत्रीगया श्री
वीछ्वतेतीसकोटिदेवताः प्रभृतीलेतीमीलेजयामा
ग्योसोडीउलाभनी३के एवाचावाध्याः मधुमालती
एनीलेवीतीगईछ अहमकेहिमाडैनः योमेरोपुण्य
नुओकहलाजोसुनलाः सोमानीसकोसदासर्व
दाईन्द्रासन्मावासहवसुभनीवादानभागीनु श्री

वीछ्वः प्रभृतीतेतीसकोटिदेवतालेतथास्तुभनीवाड
नुदियाः एजामधुकाएनीमधुमालतीलेयाडानपा
ईः श्रीब्रह्मावीछ्वमहेश्वरईन्द्रादीतेतीसकोटिदेव
तागीधर्वकीधर्वसर्वदेवतालोकसंगः वीडावाजी
भैः मत्यूलोकमाआईपुग्डाः वडावडाजोडावीहड
आईभईचालोगयाजस्तोपथ्वीकपमानभैःह्याः
उनीहरूजांडाजांडाकीफावतीएनीभयाकोडेस्माएण
ः वाहासांसलसाहरूसंगवीडाभैः हजनाडाजूहरूः
हजनाभाईपूभक्कारएनीवकुवतीस्रेतु
निहुनीघोडानगाएनसानताशस्त्रकाथी
नाहुडेवीचालडाकाथमधमावधोईगया
गलनारिहलेवानु चनाडिगयाजलोसवदुःखो
उस्तैसद्गीजीडाजीडाआफ्रामहताभयाकोडेमाएण्या
ःआफ्रामहताहरूलाईअमृतपानीबुवाईसोतोचवाले
हरूमुकीडीयोः १०।१२वर्षकाउमेरभैअधीकाभईडा १०
दावालेएस्त्रीभईनुताहापनीमाहाजनसंगवीडाभै
महताहरूसाथजनालाईसाथैमालीसवैजहा
नकोभेतभैवकुतहर्षमानसंगअधीरवडारजोरी
सवीचाक्रमीहरूपथाईआफुहरूपहीरछतीस
प्रकाकावाजावजाईनलगाईहातीघोडानगाएनी
सानलावालसकालीडेखडेसमाकीपमानगाईछ

लुक मुलुक मा आसीस दानी गर्दै गयाः आफ्नावा
वाकादेस्मा पुग्न लाग्याः आफ्नाई कीनीले भैंधी
नहे माहाराजचोकुरा मदलभैवदासक सित भुमी
कैपमान गर्दै आयोः हाम्रोदेस मार्ग आयोकी कसो
हामताइ पन्नसी हामीलेलदाई गर्न सकन्नाहैन भ
नी भैंडा भैंडे उनीहरु वाहापुगी आफ्नावावालाई अम
तपानी छुवाई सेतोचवालेहुक्कीदियोः २०।२२ वर्षको
उमेकोगाई आफ्नावावासीगः महतानिकलाई सीग
मागीदियाः ईकीनीगनीलाई पनीपकीवाधीछ लिल
घालाकाधीनन्यो पीपी नी अमीलोगाधी आउ भनि
माधीदीके फिरीघालासीहानी देस घुमाई माया
ताकापढीआफु लाई जूवचाई दिन्याः पुराना काजीभै
नीलाई तिमीलाई यती धेनवीर्ती भयो भनी सी
लापत्रः पुजापत्र मालेधी दियोः बोलभोलभना
ती तिप्रोसंतानः दुर्सतानः आफ्नो संतानः न
भयाः छोरीवेटीको संतान भयान भनीकोली
पत्र गीडीआफ्नामुलुक भैलाईः भोजनगरा
ईः उनीआहक लाईकेहिकरामाउयकतीपनी
नदीसुवीस्तागाई पाच्याः मुलुकको आसीवा
दलीराजारानीभोजः भजाकु संगजेनीत्येपलाई

एकवर्णीत्रनेत्रंचवातनुपीमहेश्वरी ॥ राजेलक्ष्मी
वरदेवी चन्देश्वरीनमोस्तुते ॥ १ ॥ ॥
मुक्तीब्रह्मावचारसारधभ्रामाशाजगत्थायीनी ॥
विनायोस्तकःधारतीःमभयतीआद्यीधकाराःयहा ॥ ह
सेस्फारिकमालीकीवीतधतीपद्माद्वानेसस्थी
ती ॥ वंदेतांपरमेश्वरीभगवतीं बुद्धीप्रदां सारदां
सुप्रभातंदसीगवस्दाभया ॥ ॥ ईतीश्रीराजा
मधुकुरु मधुमालतीरातीकथाहासमाप्तीभुभ

एकसुक
श्रीसरस्वतैनमः ॥ ॥ श्रीमत चंडतचंचीतो ज्वलवपु
कुंकाभाए मत्रीका मालाली कतकुंडलीलवीनलत मुक्ता
वलीसोभीती ॥ वेंडज्ञानधरा रुद्राक्षमालाधरा वाग्देवी
चतुर्भुजेवसतुमेत्रैलो माता वीं ॥ १ ॥ ॥
गगअस्तुति ॥ ॥ जैगत्काधीचभेरामकीयोहः
माईमनकामनोदेवी ॥ कु ॥ भूटवेताहाआशान

ॐनमःश्रीगणेशायनमः॥ ॥हेस्वामीजुवतीभयाकी
मघरे दादिप्रदेसेमहा॥पालुभोयोजुभनृकसोभग
गर्हलाहानाथदर्शनृकाहा॥जुमन्की धनिद्धु षसम्की
कमीद्धु वीरहीमफाल्कसे॥नेत्रेघोलीकहाक्ष
तेहेरीभलाईदाकथ्याईसारागरी॥जीश्याजुसी
भेजाहानृसवदुली हेदेमभीहीत्यरी॥३॥कै
हुदेघद्धुसखीवदन्की भुइदाहीवित्लाग्योयसे॥

श्रीगुरुगणेशायनमो॥ ॥स्वर्वस्थूलतनुंगजेन्द्रवदनंलम्बो
दरंसुंदरं॥दन्ताघातविदारीताविनितासिंधुरशोभाहरं॥

९।५०।४
९।५०।६
१५०।६
१५६।२
४।०६ ९५

५।४०
१३४
१५
१२५
१९६
१९२
१४

६।१०
२।६४

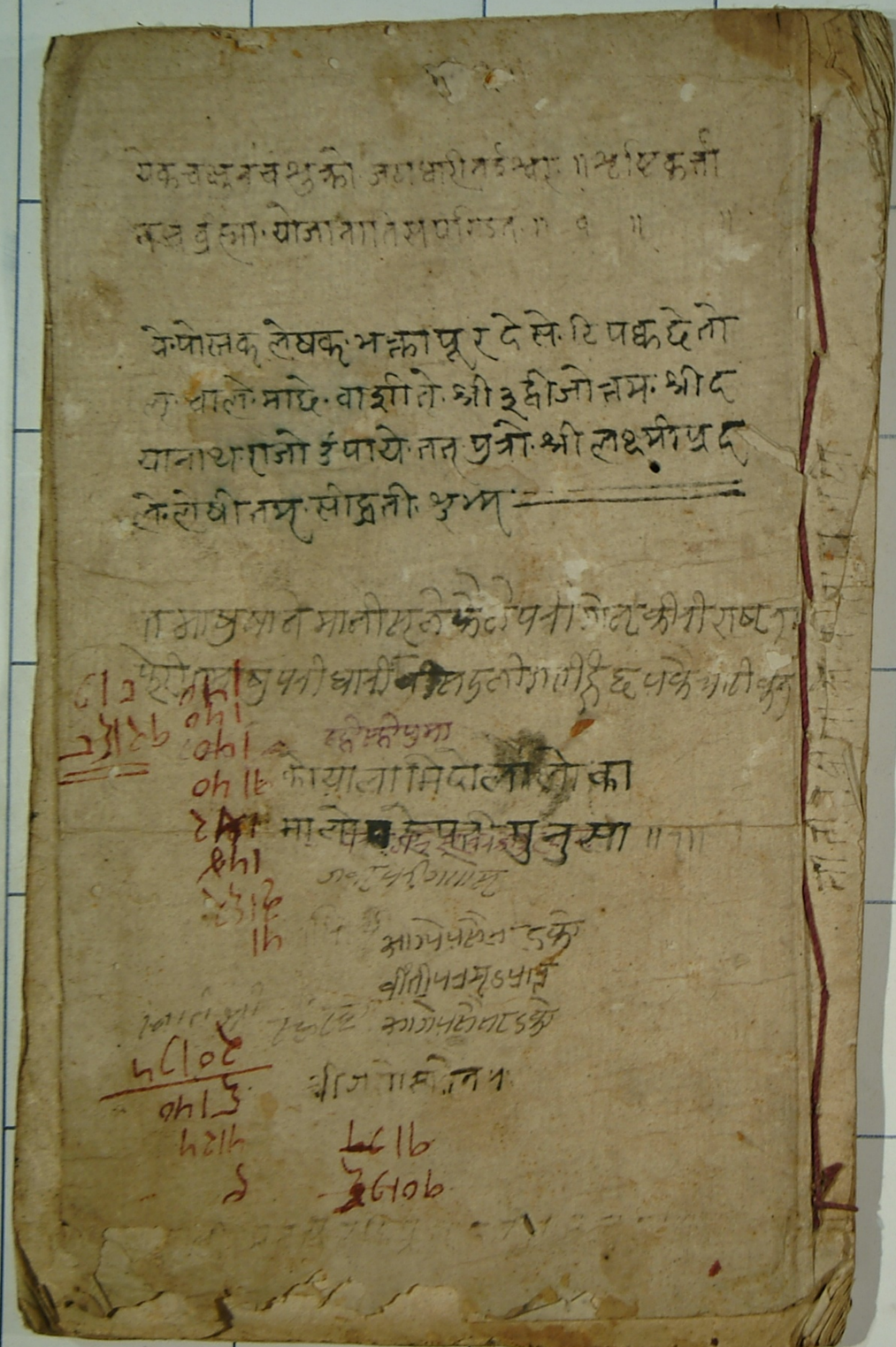

एक चक्षु नंचक्षु को जगाधारी तई श्वा ॥ श्रीष्टि कर्ता
तस बुसा योजा ता तेस पंडित ॥ ९ ॥

क्रेपोसक लेषक भक्तापूर देसे रि पक्ष देतो
ल थाले माछे वाशी ते श्री ३ श्रीजोत्तम श्रीद
यानाथ राजो ईपाये तत पुत्रो श्री लक्ष्मीप्रद
केरोषी तप्र सोद्धती शुभ ———